

Argonautika 1

[1] ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
beginnend deiner, alt geborenen

[2] μνήσομαι, οἷ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
die an und durch

[3] Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Περίαιο
dunkel blauen

[4] χρύσειον μετὰ κῶας ἐϋζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
golden mit wohl gerüstet

[5] τοίην γὰρ Πελίδης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
solche denn dass ihn später

[6] μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
verhasste, dieses wen auch immer

[7] δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
aus dem Volk ein schuhig, unter

[8] δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τέλην κατὰ βάξιν ἰήσων
lange aber nicht danach deine gemäß

[9] χειμερίοιο ῥέεθρα κιῶν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
des winterlichen gehend durch

[10] ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἱλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
das eine zwar unter das andere aber unten

[11] κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
am Ort fest gehalten werdend

[12] ἔκετο δ' ἐς Πελίδην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
aber zu nahe bei begegnen werdend

[13] εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
welche und anderen

[14] ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
aber Pelasgischen nicht

[15] αἶψα δὲ τόνγ' ἐσίδων ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
sogleich aber ihn eben gesehen habend und ihm

[16] ἔντυε ναυτιλίδης πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
viel Kummer habenden, damit im

[17] ἤε καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
oder auch bei Fremden mit

[18] νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰδοῖ
zwar nun ihm früher

[19] Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.

[20] νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην
jetzt aber wohl ich auch und

[21] ἥρῳων, δολιχῆς τε πόρους ἀλός, ὅσσα τ' ἔρεξαν
der langen auch wie viel auch

[22] πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰδοῖς.
umher irrend· aber

[23] πρῶτά νυν Ὀρφεὺς μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτὴ
zuerst nun den ja einst sie selbst

[24] Καλλιόπη Θρήικι φατίζεται εὐνηθεῖσα
thrakisch beischlafen worden

[25] Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιπληίδος ἄγχι τεκέσθαι
nahe

[26] αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
aber den eben unermüdliche

[27] θέλξει αἰοδάων ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
auch

[28] φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
aber wilde, jener noch

[29] ἄκτῆς Θρηικίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
auf blühend

[30] ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὃ γ' ἐπιπρὸ
der Reihe nach eng gereiht, welche der eben nach vorn

[31] θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
verzaubert werdende aus Pierien.

[32] Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἐῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
zwar eben solchen der eigenen

[33] Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
gehört habend

[34] δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
in Pieria Bistonischen herrschend.

[35] ἤλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης
aber nahe, den ja

[36] γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
wirbel reichen auf

[37] Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλλήϊου ἀγχόθι ναίων,
Phyllischen nahe wohnend,

[38] ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
dort zwar auch groß und göttlich

[39] ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἔνιόντες.
beide von weitem in gehend.

[40] Λάρισαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἵκανεν
aber auf zu diesen verlassen habend

[41] Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
der zuvor zwar der sehr starken

[42] ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπὶ θωρήσσοντο,
als auf

[43] ὁππότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύτεσκε οἱ ἤδη
jünger damals wiederum es ihn schon

[44] γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τὸ πάρος περ.
aber noch kriegs mutig, wie das Früher eben.

[45] οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ἐνὶ δερὸν ἔλειπτο,
auch nicht zwar darin lange

[46] μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὁπύειν
denn

[47] Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακίδα· τῆς μιν ἀνώγει
Phylakeische· deren ihn

[48] πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
und

[49] οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐυρρήνεσσιν ἀνάσσων
auch nicht mit breiten Gassen herrschend

[50] μίμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος Χαλκωδονίῳ.
unter Chalkodonischen.

[51] οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήιοι Ἑρμείῳ
auch nicht viel Getreide reiche

[52] υἱέες εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἑρῆτος καὶ Ἑχίων,
gut gelernt habend und

[53] τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
zu diesen aber darauf dritter ziehend Seienden

[54] Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥοῆσιν
und den zwar an

[55] Μυρμιδόνοσ· κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
phthiatische

[56] τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.
die beiden aber wiederum

[57] ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος
aber reiche verlassen habend

[58] Καινεΐδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
edel zwar, des Eigenen aber nicht besser.

[59] Καινέα γὰρ ζῶν περ ἔτι κλείουσιν ἄοιδοι
denn lebend doch noch

[60] Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἷος ἀπ' ἄλλων
zugrunde gehen als sie allein

[61] ἦλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες
die aber wiederum an gestürmt worden

[62] οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
weder ihn weiter noch

[63] ἀλλ' ἄρρηκτος ἄκαμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης,
sondern unzerreißbar unbeugsam unten hin

[64] θεινόμενος στιβαρῆσι κατὰ γῆν ἐλάττησιν.
geschlagen werdend mit kräftigen niederprasselnd

[65] ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
aber wiederum Titaresischer, den über

[66] Λητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
und auch

[67] ἥδ' ἐ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
und auch nahe aber

[68] Ξυνιά|δος Κτιμέ|νην Δολο|πηίδα |ναιετά|ασκεν.
Dolopische

[69] καὶ μὴν |Ἄκτωρ |υῖα Με|νοίτιον |ἐξ Ὀπό|εντος|
und gewiss aus

[70] ὤρσεν, ἀ|ριστή|εσσι σὺν |ἀνδράσιν |ὄφρα νέ|οιτο.
mit damit

[71] εἶπετο |δ' Εὐρυτί|ων τε καὶ |ἀλκή|εις Ἴερυ|βώτης,
aber und auch stark

[72] υῖες ὁ |μὲν Τελέ|οντος, ὁ |δ' Ἴρου |Ἀκτορί|δαο·
zwar aber

[73] ἦτοι ὁ |μὲν Τελέ|οντος ἐ|υκλει|ῆς Ἴερυ|βώτης,
freilich zwar ruhmreich

[74] Ἴρου |δ' Εὐρυτί|ων. σὺν |καὶ τρίτος |ἦεν Ὀ|ιλεύς,
aber mit auch dritter

[75] ἔξοχος |ἡνορέ|ην καὶ ἐ|παί|ξαι μετό|πισθεν|
ausgezeichnet und von hinten

[76] εὖ δεδα|ώς δῆ|οισιν, ὃ|τε κλί|νωσι φά|λαγγας.
gut kundig seiend wenn

[77] αὐτὰρ ἀπ' |Εὐβοί|ης Κάν|θος κίε, |τόν ῥα Κά|νηθος|
aber von ja

[78] πέμπεν Ἀ|βαντιά|δης λελι|ημένον· |οὐ μὲν ἔ|μελλεν|
verlangt habend· nicht zwar

[79] νοστή|σειν Κή|ρινθον ὑ|πότροπος. |αισα γὰρ |ἦεν|
heimkehrend· denn

[80] αὐτὸν ὁμῶς |Μό|ψον τε δα|ήμονα |μαντοσυ|νάων|
gleichermaßen und kundig

[81] πλαγχθέν|τας Λιβύ|ης ἐνὶ |πεύρασι |δηω|θήναι,
umhergetrieben worden in

[82] ὥς οὐκ |ἀνθρώ|ποισι κα|κὸν μῆ|κιστον ἐ|παυρεῖν,
sodass nicht größtes

[83] ὁπότε |κάκει|νους Λιβύ|η ἔνι |ταρχύ|σαντο,
als und jene in

[84] τόσσον ἐ|κὰς Κόλ|χων, ὅσ|σον τέ περ |ἠελί|οιο|
so weit fern wie weit doch gerade

[85] μεσση|γὺς δύσι|ές τε καὶ|άντολαὶ|εἰσορό|ωνται.
mittig und auch

[86] τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ Κλυτί|ος τε καὶ|Ίφίτος|ἡγερέ|θοντο,
aber nun zu und auch

[87] Οἰχαλί|ης ἐπί|ουροι, ἄ|πηνέος|Εὐρύτου|υῖες,
des strengen

[88] Εὐρύτου, ὧ| πόρε|τόξον Ἐ|κηβόλος· οὐδ' ἀπό|νητο
dem auch nicht unverdient

[89] δωτί|νης· αὐ|τῷ γὰρ ἐ|κὼν ἐρί|δηνε δο|τῆρι.
ihm denn freiwillig

[90] τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακί|δαι μετε|κίαθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
zu diesen aber dazu nicht zwar zugleich

[91] οὐδ' ὁμό|θεν· νό|σφιν γὰρ ἀ|λευάμε|νοι κατέ|νασθεν
auch nicht vom selben Ort· getrennt denn fernhaltend seiend

[92] Αἰγί|νης, ὅτε Φῶκον ἀ|δελφεὸν|ἐξενά|ριξαν
als

[93] ἀφραδί|η. Τελα|μὼν μὲν ἐν|Ἀτθίδι|νάσσατο|νήσω·
zwar in attischer

[94] Πηλεὺς δὲ Φθί|η ἐνὶ|δῶματα|ναῖε λι|ασθείς.
aber in entsühnt worden.

[95] τοῖς δ' ἐπὶ|Κεκροπί|ηθεν ἀ|ρήιος|ἦλυθε|Βούτης,
jenen aber hinzu aus Kekropia kriegsmutig

[96] παῖς ἀγα|θοῦ Τελέ|οντος, ἐ|υμμελί|ης τε Φά|ληρος.
des guten speer geübten und

[97] Ἄλκων μιν προέ|ηκε πα|τῆρ ἐός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
ihn sein eigener· nicht zwar noch andere

[98] γήραος υῖας ἔ|χεν βιό|τοιο τε|κηδεμο|νήας.
und

[99] ἀλλά ἐ|τηλύγε|τόν περ ὁ|μῶς καὶ|μοῦνον ἐ|όντα
aber ihn lieb gehabt doch dennoch auch allein seiend

[100] πέμπεν, ἵνα θρασέ|εσσι με|ταπρέποι|ἡρώ|εσσιν.
damit den Kühnen

[101] Θησέα δ' ,δς περὶ|πάντας Ἐ|ρεχθεΐ|δας ἐκέ|καστο,
aber ,der über alle

- [102] Ταιναρί|ην ἀ|δηλος ὑ|πὸ χθόνα|δεσμός|ἔ|ρυκεν,
Tainarische verderblich unter
- [103] Πειρί|θω|ἐσπόμε|νον κοι|νήν|ὁδόν·|ἧ|τέ|κεν|ἄμω|
folgend seiend gemeinsamen wahrlich und wohl
- [104] ῥή|τε|ρον καμά|τοιο|τέ|λος|πάν|τεσσιν|ἔ|θεντο.
leichter allen
- [105] Τί|φυς|δ' Ἀ|γνιά|δης|Σι|φαέα|κάλλιπε|δῆμον|
aber siphäische
- [106] Θεσπ|ιέ|ων, ἐ|σθλός|μὲν|ὁ|ρινόμε|νον|προδα|ῖ|ναι|
tüchtig zwar aufwiegend seiend
- [107] κύμ' ἄ|λός|εὐρέι|ης, ἐ|σθλός|δ' ἀνέ|μοιο|θυ|έλλας|
weit gedehnten, tüchtig aber
- [108] καὶ πλόον|ῆ|λί|ω|τε|καὶ|ἀστέρι|τεκμή|ρασθαι.
und und auch
- [109] αὐτή|μιν|Τρι|τωνὶς|ἀ|ριστή|ων|ἐς|ὅ|μιλον|
sie selbst ihn in
- [110] ὤρσεν Ἀ|θηναί|η, μετὰ|δ' ἤ|λυθεν|ἐλδομέ|νοισιν.
mit aber zu Begehrenden.
- [111] αὐτή|γὰρ|καὶ|νῆα|θο|ῖ|ν|κάμε·|σὺν|δέ|οἱ|Ἄργος|
sie selbst denn auch schnell mit aber ihm
- [112] τεῦξεν Ἀ|ρεστορί|δης|κεί|νης|ὑπο|θημοσύ|νησιν.
jener
- [113] τῷ|καὶ|πασά|ων|προφε|ρεστάτη|ἔπλετο|νηῶν,
so auch aller hervorragendste
- [114] ὅσαι ὑπ' εἰρεσί|ησιν|ἐ|πειρή|σαντο|θα|λάσσης.
so viele unter
- [115] Φλίας|δ' αὖτ' ἐπὶ|τοῖσιν|Ἀ|ραιθυρέ|ηθεν|ἵ|κανεν,
aber wieder hinzu zu diesen aus Aräthyra
- [116] ἐνθ' ἄφ|νειός|ἐ|ναιε|Δι|ωνύ|σοιο|ἔ|κητι,
dort reich um willen,
- [117] πατὴρ|ὸς|ἐ|οῦ, πη|γῇ|σιν|ἐ|φέστιος|Ἄσω|ποῖο.
des eigenen, ansässig
- [118] Ἀργόθεν|αὖ|Ταλα|ὸς|καὶ|Ἀ|ρήιος,|υἶ|ε|Βί|αντος,
aus Argos wiederum und

[119] ἦλυθον ἰφθιμός τε Λεώδοκος, οὓς τέκε Πηρῶ
 kräftiger und welche beide

[120] Νηληϊς· τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
 neleische· deren aber um schwere

[121] Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
 in

[122] οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
 auch nicht zwar auch nicht des stark gesinnten

[123] πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίζαι.
 begehrenden

[124] ἀλλ' ἐπεὶ ἄιε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
 aber als der sich sammelnden

[125] νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκήιον Ἄργος ἀμείψας
 geradewegs von lyrkeisch überschritten habend

[126] τὴν ὁδόν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὃς ῥ' ἐνὶ βήσσης
 worauf lebend welcher ja in

[127] φέρβετο Λαμπεΐης, Ἐρυμάνθιον ἄμ μέγα τίφος,
 erymanthisch an großes

[128] τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
 zwar in ersten

[129] δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων.
 gebunden werdend der großen

[130] αὐτὸς δ' ἢ ἰότῃτι παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος
 selbst aber in seinem gegen

[131] ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὁπάων,
 mit auch ihm edler

[132] πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 und und

[133] τῷ δ' ἐπὶ δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
 aber hinzu gewiss des göttlichen

[134] Ναύπλιος. ἢ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο.
 ja denn

[135] Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
 wieder wohl zwar seiend

[136] Προΐτου | Ναυπλιά|δο· Πο|σειδά|ωνι δὲ |κούρη|
aber

[137] πρίν ποτ' Ἀ|μυμῶ|νη Δανα|ῖς τέκεν |εὐνῇ|θεῖσα|
einst einmal Danaide beim Bett gelegen worden

[138] Ναύπλιον, |δς περὶ|πάντας ἐ|καίνυτο |ναυτιλί|ησιν|
der über alle

[139] Ἰδμῶν |δ' ὑστάτι|ος μετε|κίαθεν, |ὅσσοι ἔ|ναιον|
aber als Letzter so viele

[140] Ἄργος, ἐ|πεὶ δεδα|ῶς τὸν ἐ|ὸν μόρον |οῖω|νοῖσιν|
weil gelernt habend den eigenen

[141] ἦιε, |μὴ οἱ|δῆμος ἐ|υκλεί|ης ἀγά|σαιτο|
damit nicht ihm

[142] οὐ μὲν ὃ |γ' ἦεν Ἀ|βαντος ἐ|τήτυμον, |ἀλλὰ μιν|αὐτὸς|
nicht zwar der ja wahrhaft, sondern ihn selbst

[143] γείνατο |κυδαλί|μοις ἐνα|ρίθμιον |Αἰολί|δησιν|
den glanzvollen mit eingereiht

[144] Λητοῖ|δης· αὐ|τὸς δὲ θε|οπροπί|ας ἐδί|δαξεν|
selbst aber

[145] οἶω|νοὺς τ' ἀλέ|γειν ἡδ' |ἔμπυρα |σήματ' ἰ|δέσθαι|
und und

[146] καὶ μὴν |Αἰτω|λῖς κρατε|ρὸν Πολυ|δεύκεα |Λήδη|
auch gewiss aitolische starken

[147] Κάστορά |τ' ὠκυπό|δων ὥρ|σεν δεδα|ημένον |ἵππων|
und schnell füssiger kundig geworden

[148] Σπάρτη|θεν· τοὺς δ' ἤγε|δόμοις ἐνι|Τυνδαρέ|οιο|
aus Sparta· jene aber in

[149] τηλυγέ|τους ὦ|δῖνι μι|ῇ τέκεν· |οὐδ' ἀπί|θησεν|
zart geborene einer auch nicht

[150] νισσομέ|νοις· Ζη|νὸς γὰρ ἐ|πάξια |μήδετο |λέκτρων|
den Ziehenden· denn angemessene

[151] οἳ τ' Ἀφα|ρητιά|δαι Λυγ|κεὺς καὶ ὑ|πέρβιος |Ἴδας|
die auch und über gewaltig

[152] Ἀρή|νηθεν ἔ|βαν, μεγá|λη περι|θαρσέες |ἀλκῇ|
aus Arène mit großer überaus kühn

[153] ἀμφοτέροι· Λυγροὶ κεὺς δὲ καὶ ὀξύτατοις ἐκέκαστο
 beide· aber auch schärfsten

[154] ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
 wenn wirklich doch jenen

[155] ῥηιδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
 leicht auch unten unter hin

[156] σὺν δὲ Περικλύμενος Νηληϊός ὦρτο νέεσθαι,
 mit aber Neleisch

[157] πρεσβύτετος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
 ältester so viele

[158] Νηληϊός θεϊοῖο Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
 göttlichen· aber ihm

[159] δῶκεν ἀπειρεσίην ἥδ' ὅττι κεν ἀρήσαιο
 unermessliche und was auch immer wohl

[160] μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
 kämpfend, das in

[161] καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
 auch gewiss und aus Arkadien,

[162] οἱ Τεγέην καὶ κληῖρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
 die und Aphidanteisch

[163] οὗτε δὴ δύο Ἀλεοῦ· τρίτος γέ μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 zwei dritter doch zwar den Gehenden

[164] Ἀγκαῖος, τὸν μὲν ῥα πατήρ Λυκόοργος ἔπεμπε,
 den zwar ja

[165] τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 von diesen beide Verwandter älter geboren. aber er zwar schon

[166] γηράσκοντ' Ἀλεὼν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 alt werdenden inmitten der damit

[167] παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.
 aber eigenen den seinen

[168] βῆ δ' ὅγε Μαιναλίδης ἄρκτου δέρος, ἀμφιτομόν τε
 aber der da der Mainalischen doppelt schneidend und

[169] δεξιτερῇ πάλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
 schwingend große. denn ihm

[170] πατροπά|τωρ Ἀλε|ὸς μυχά|τη ἐνέ|κρυψε κα|λιῆ,
im tiefsten

[171] αἶ| κέν| πως| ἔτι| καὶ τὸν ἐ|ρητύ|σειε νέ|εσθαι.
wenn wohl irgendwie noch auch ihn

[172] βῆ| δὲ καὶ| Αὐγεί|ης, ὃν| δὴ φάτις| Ἡελί|οιο|
aber auch den ja

[173] ἔμμεναι·| Ἡλεί|οισι δ' ὃ| γ' ἀνδράσιν| ἐμβασί|λευεν,
den Eleanischen aber er ja

[174] ὄλβω| κυδιό|ων· μέγα| δ' ἔτο| Κολχίδα| γαῖαν|
sich rühmend· sehr aber kolchische

[175] αὐτόν| τ' Αἰή|την ιδέ|ειν ση|μάντορα| Κόλχων.
selbst und

[176] Ἀστέρι|ος δὲ καὶ| Ἀμφί|ων ὕπε|ρασίου| υἷες|
aber und

[177] Πελλή|νης ἀφί|κανον Ἀ|χαΐδος,| ἣν ποτε| Πέλλης|
welche einst

[178] πατροπά|τωρ ἐπό|λισσεν ἐπ'| ὀφρύσιν| Αἰγία|λοῖο.
auf

[179] Ταίναρον| αὐτ' ἐπὶ| τοῖσι λι|πῶν Εὐ|φημος ἔ|κανεν,
wiederum zu diesen verlassend

[180] τὸν ῥα Πο|σειδά|ωνι πο|δωκη|έστατον| ἄλλων|
den ja fuß schnellsten der anderen

[181] Εὐρώ|πη Τιτυ|οῖο με|γασθενέ|ος τέκε| κόρη.
groß starken

[182] κεῖνος ἀ|νὴρ καὶ| πόντου ἐ|πὶ γλαυ|κοῖο θέ|εσκεν|
jener auch auf grau schimmernden

[183] οἶδματος,| οὐδὲ| θοοὺς βά|πτεν πόδας,| ἀλλ' ὅσον| ἄκροις|
auch nicht schnelle sondern so weit Spitzen

[184] ἴχνεσι| τεγγόμε|νος διε|ρῇ πεφό|ρητο κε|λεύθῳ.
benetzt werdend durch nässten

[185] καὶ δ' ἄλ|λω δύο| παῖδε Πο|σειδά|ωνος ἔ|κοντο·
auch doch andere beiden zwei

[186] ἦτοι ὁ| μὲν πτολί|εθρον ἀ|γαυοῦ| Μιλή|τοιο|
freilich der zwar des edlen

[187] νοσφί|σθεις Ἐρ|γῖνος, ὁ δ' Ἰμ|βρασί|ης ἔδος Ἰ|Ηρης,
beraubt worden der aber Imbrasi schen

[188] παρ|θενί|ην, Ἀγ|καῖος ὑ|πέρβιος· ἴστορε δ' ἄμ|φω|
jungfräulichen, über mächtig· aber beide

[189] ἡμὲν | ναυτιλί|ης ἡδ' ἄρ|εος εὐ|χετό|ωντο.
sowohl als auch

[190] Οἶνεί|δης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀ|φορμη|θεις Καλυ|δῶνος|
aber zu diesen auf gebrochen

[191] ἀλκί|εις Μελέ|αγρος ἀ|νήλυθε, Λαοκό|ων τε,
tapferer und,

[192] Λαοκό|ων Οἰ|νήρος ἀ|δελφεός, οὐ μὲν ἰ|ῆς γε|
nicht zwar derselben doch

[193] μητέρως· ἀλλά ἐ|θῆσσα γυ|νή τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἶνεύς|
sondern ihn den zwar ja

[194] ἦδη γηραλέ|ον κο|σμήτορα παιδὸς ἱ|αλλεν·
schon greisen

[195] ὥδ' ἔτι κουρί|ζων περι|θαρσέα δύνεν ὄ|μιλον|
so noch unbärtig seiend sehr kühn

[196] ἡρώ|ων. τοῦ δ' οὐτιν' ὑ|πέρτερον ἄλλον ὁ|ίω,
von diesem aber keinen überlegenen anderen

[197] νόσφιν γ' Ἡρα|κλῆος, ἐ|πελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μοῦνον|
abgesehen ja wenn auch noch allein

[198] αὖθι μέ|νων λυκά|βαντα με|τετράφη Αἰτω|λοῖσιν.
am Ort bleibend

[199] καὶ μὴν οἱ μὴ|τρως αὐ|τὴν ὁδόν, εὖ μὲν ἄ|κοντι,
und gewiß ihm selben gut zwar

[200] εὖ δὲ καὶ ἐν σταδί|ῃ δεδα|ημένος ἀντιφέ|ρεσθαι,
gut aber und in kundig geworden

[201] Θεστιά|δης Ἰ|φικλος ἐ|φωμάρ|τησε κιόντι.
dem Gehenden.

[202] σὺν δὲ Πα|λαιμόνι|ος Λέρ|νου πάις Ὠλενί|οιο,
mit aber

[203] Λέρνου ἐ|πίκλη|σιν, γενε|ήν γε μὲν Ἠφαί|στοιο·
ja zwar

[204] τούνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
darum wegen lahm· aber nicht wohl jemand

[205] ἠγορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
und welcher auch mit eingereiht

[206] πᾶσιν ἀριστήεσσιν, ἵήσονται κῦδος ἀέξων.
allen vermehrend.

[207] ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφιτος Ὀρνυτίδαο
aus aber ja

[208] Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε παροίθεν,
entsprossen seiend· aber ihm früher,

[209] ἦμος ἔβη Πυθώδε θεοπροπίας ἐρεΐνων
als nach Pytho forschend

[210] ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
dort denn ihn den eigenen

[211] Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορήιοι υἱες ἵκοντο,
wiederum und boreische

[212] οὓς ποτ' Ἐρεχθίδι Βορέῃ τέκεν Ὠρεΐθυια
welche einst erechtheisch

[213] ἐσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου· ἔνθ' ἄρα τήν γε
des schwer winterlichen· dort ja die eben

[214] Θρηκίος Βορέης ἀνέρέψατο Κεκροπίηθεν
thrakisch aus Kekropia

[215] ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσιν.
vor weg in wirbelnd.

[216] καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
und sie führend von fern, sarpedonische wo

[217] κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
neben

[218] λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
mit Weidenruten rings um verhüllend.

[219] τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
die beiden zwar auf den äußersten zu beiden Seiten finstere

[220] σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
empor gehoben werdenden sehr

[221] χρυσεῖαις φολίδεσσι δι' αὐγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
mit goldenen durch scheinende· um aber

[222] κράατος ἐξ ὑπάτοι καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
aus dem obersten und hier und dort

[223] κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοὴσιν ἔθειραι.
dunkel blau mit

[224] οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαιεν Ἀκάστος
auch nicht zwar auch nicht seines selbst

[225] ἰφθίμου Πελίῳ δόμοις ἔνι πατρὸς ἐῆος
des kräftigen in drin eigenen

[226] μῖμνάζειν, Ἄργος τε θεῶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
und Unterarbeiter

[227] ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
aber doch auch die beiden

[228] τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέθοντο.
so viele eben

[229] τοὺς μὲν ἄριστῆας Μινύας περιναϊετάοντες
die zwar rings um wohnend

[230] κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύῳ θυγατρῶν
sehr alle, weil

[231] οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
die meisten und besten von

[232] ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν ἰήσονα γείνατο μήτηρ
so aber auch ihn

[233] Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.
minyischen entsprossen seiend.

[234] αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
aber als bereit gestellte alle

[235] ὅσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
was auch ja gerüstete innen

[236] εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλῃσθαι,
sobald auch über

[237] δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἄκται
ja dann mit durch wo ja

[238] κλείον|ται Παγα|σαὶ Μα|γνήτιδες· ἀμ|φι δὲ λαῶ|ν
magnesische· um aber

[239] πληθὺς |σπερχομέ|νων ἄμυ|δισ θέν· οἱ δὲ φα|εινοὶ|
der Eilenden zusammen die aber glänzenden

[240] ἀστέρες |ὥς νεφέ|εσσι με|τέπρεπον· ὥδε δ' ἔ|καστος|
wie so aber jeder

[241] ἔννεπεν |εἰσορό|ων σὺν τεύχε|σιν αἰσ|σοντας·
hinschauend mit sausende·

[242] 'Ζεῦ ἄνα, |τίς Πελί|αο νό|ος; πόθι τόσσον ὄ|μιλον|
was für wo so großen

[243] ἡρώ|ων γαί|ης Πανα|χαιίδος |ἐκτοθι|βάλλει;|
all achaiischen außerhalb

[244] αὐτῇ|μάρ κε δό|μους ὅλο|ῶ πυρὶ δηώ|σειαν|
selben Tages wohl mit verderblichem

[245] Αἰή|τεω, ὅτε μή σφιν ἐ|κὼν δέρος ἐγγυα|λίξη·|
wenn nicht ihnen freiwillig

[246] ἀλλ' οὐ |φυκτὰ κέ|λευθα, πό|νος δ' ἄ|πρηκτος ἰ|οῦσιν·'|
aber nicht fliehbare aber un erfolgreich den Gehenden·'

[247] ὥς φάσαν |ἔνθα καὶ| ἔνθα κα|τὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυ|ναῖκες|
so hier und dort durch die aber

[248] πολλὰ μάλ' |ἄθανά|τοισιν ἐς αἰθέ|ρα χεῖρας ἄ|ειρον,|
viel gar in

[249] εὐχόμε|ναι νό|στοιο τέ|λος θυ|μηδὲς ὁ|πάσσαι·|
betend herz freudiges

[250] ἄλλη |δ' εἰς ἐτέ|ρην ὅλο|φύρετο δακρυχέ|ουσα·|
eine andere aber zu der anderen tränen fließend·

[251] 'δειλὴ |Ἀλκιμέ|δη, καὶ σοὶ κακὸν |ὀψέ περ|ἔμψης|
'armselige auch dir Übel spät zwar dennoch

[252] ἦλυθεν, |οὐδ' ἐτέ|λεσσας ἐπ' ἀγλαί|ῃ βιό|τοιο·|
und nicht in bezug auf

[253] Αἴσων |αὖ μέγα| δὴ τι δυ|σάμμορος· ἦ τέ οἱ ἦ|εν|
wiederum sehr eben etwas un glücklich. wahrlich und ihm

[254] βέλτερον, |εἰ τὸ πά|ροιθεν ἐ|νὶ κτερέ|εσσιν ἐ|λυσθεις|
besser, wenn das früher in gelöst worden

[255] νειόθι | γαίης | κείτο, κα | κῶν ἔτι | νῆις | ἀ | ἐθλων.
 unten noch un kundig

[256] ὥς | ὄφε | λεν καὶ | Φρίξον, ὅτ' | ὤλετο | παρθένος | Ἑλλη,
 ach wäre auch als

[257] κύμα μέ | λαν κρι | ῶ ἅμ' | ἐ | πικλύσαι· | ἀλλὰ καὶ | αὐδὴν |
 schwarz samt aber auch

[258] ἀνδρομέ | ην προέ | ηκε κα | κὸν τέρας, ὥς | κεν ἀ | νίας |
 menschen liche übles sodass wohl

[259] Ἀλκιμέ | δη μετό | πισθε καὶ | ἄλγεα | μυρία | θείη· |
 später auch un zählige

[260] αἱ μὲν ἄρ' | ὥς ἀγό | ρευον ἐ | πὶ προμο | λῆσι κι | όντων.
 die zwar eben so bei der Gehenden.

[261] ἦδη | δε δμῶ | ἔς τε πο | λεῖς δμω | αἱ τ' ἀγέ | ροντο· |
 schon aber und viele und

[262] μήτηρ | δ' ἀμφ' | αὐτὸν βεβο | λημένη. | ὅξυ δ' ἐ | κάστην |
 aber um ihn geworfen habend. scharf aber jede

[263] δύνεν ἄ | χος· σὺν | δε σφι πα | τήρ ὀλοῶ | ὑπὸ γήραι |
 mit aber ihnen verderblichen unter

[264] ἐντυπὰς | ἐν λεχέ | εσσι κα | λυψάμε | νος γοά | ασκεν.
 stoßweise in sich bedeckt habend

[265] αὐτὰρ ὁ | τῶν μὲν ἔ | πειτα κα | τεπρή | υνεν ἀ | νίας |
 aber er der zwar dann

[266] θαρσύ | νων, δμῶ | εσσι δ' ἀ | ρήια | τεύχε' ἀ | εἰρειν |
 ermutigend, aber Kriegs

[267] πέφραδεν· | οἱ δέ τε | σῖγα κα | τηφές | ῆεί | ροντο· |
 sie aber auch leise niedergeschlagen

[268] μήτηρ | δ' ὥς τὰ | πρῶτ' ἐπε | χεύατο | πήχεε | παιδί, |
 aber wie die zuerst

[269] ὥς ἔχε | το κλαί | ουσ' ἀδι | νώτερον, | ἥύτε | κούρη |
 so weinend stärker, wie

[270] οἴοθεν | ἀσπασί | ως πολι | ῆν τροφὸν | ἀμφιπε | σοῦσα |
 verlassen freudig grau haarige sich herum stürzend

[271] μύρεται, | ἧ οὐκ | εἰσὶν ἔτ' | ἄλλοι | κηδεμο | νῆες, |
 bei der nicht noch andere

[272] ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς ἢ βίον βαρὺν ἡγήλαζει·
aber unter schwer

[273] καὶ ἐνέον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐστυφέλιξεν,
und sie kürzlich vielen

[274] τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδεταί κέαρ ἔνδοθεν ἄτη,
ihr aber auch wehklagend innen

[275] οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόνυ, ὅσσον ὀρεχθεῖ·
auch nicht so viel wie viel

[276] ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκᾶς ἔχουσα
so dicht eigenen im Arm haltend

[277] Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσὺν νησιν·
und solches

[278] 'αἴθ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
'o wäre jenen als aus gesagt habenden

[279] δειλὴ ἐγὼ Περίοιο κακὴν βασιλῆος ἐφετμήν,
elend ich schlechten

[280] αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
sofort von auch

[281] ὄφρ' αὐτός με τεῖσιν φίλαις ταρχύσαιο χερσίν,
damit du selbst mich deinen lieben

[282] τέκνον ἐμὸν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
mein· das ja einzige noch übrig

[283] ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
aus dir, andere aber alles lange

[284] νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῶδεσσιν ἀγῆτη
jetzt aber zwar ich das früher bei Achaierinnen gefeierte

[285] δμῶς ὅπως κενεοῖσι λελεῖψομαι ἐν μεγάροισιν,
dass leeren in

[286] σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ὧς ἔπι πολλὴν
deiner schwindend unglücklich, dem auf große

[287] ἀγλαίην καὶ κύδος ἔχον πάρος, ὧς ἔπι μούνῳ
und habend früher, dem auf allein

[288] μήτηρ πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον· ἔξοχα γάρ μοι
zuerst und zuletzt. besonders denn mir

[289] Εἰλεί|θου|ια θε|ἄ πολέ|ος ἐμέ|γηρε τό|κοιο.

[290] ὦ μοι ἐ|μῆς ἄ|της· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀ|νεύρῳ|
weh mir meiner das zwar auch nicht so viel wie, auch nicht im

[291] ὠσά|μην, εἰ Φρίξος ἐ|μοὶ κακὸν ἔ|σσετ' ἄ|λύξας.'
ob mir Übel entronnen habend.'

[292] ὥς ἢ γε στενά|χουσα κινύ|ρετο· ταὶ δὲ γυναι|κες|
so sie eben seufzend die aber

[293] ἀμφί|πολοι γοά|σκον ἐπισ|ταδόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε|
nacheinander· aber er sie eben

[294] μελιχί|οις ἐπέ|εσσι παρ|ηγορέ|ων προσέ|ειπεν·
mit milden tröstend

[295] 'μή μοι λευγαλέ|ας ἐνι|βάλλεο, μήτερ, ἀ|νίας|
'nicht mir elende

[296] ὥδε λί|ην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐ|ρητύ|σεις κακό|τητος|
so allzu, da nicht zwar

[297] δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄ|ροιο.
aber noch wohl auch auf

[298] πῆματα γάρ τ' ἀ|δηλα θε|οὶ θνη|τοῖσι νέ|μουσιν,
denn auch unsichtbare

[299] τῶν μοῖ|ραν κατὰ θυμὸν ἀ|νιά|ζουσά περ ἔμ|πης|
deren gemäß leidend doch dennoch

[300] τλήθι φέ|ρειν· θάρ|σει δὲ συ|νημοσύ|νησιν Ἀ|θήνης,
aber

[301] ἦδὲ θε|οπροπί|οισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖ|βος|
und da sehr günstig

[302] ἔχρη, ἀ|τὰρ μετέ|πειτά γ' ἄ|ριστή|ων ἐπα|ρωγῇ·
aber später eben

[303] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπό|λοισιν ἔ|κηλος|
aber du zwar jetzt hier mit ruhig

[304] μίμνε δό|μοις, μηδ' ὄρνις ἀ|εικελί|η πέλε νηί·
und nicht unziemlich

[305] κείσε δ' ὁ|μαρτή|σουσιν ἔ|ται δμῶ|ές τε κι|όντι.'
dorthin aber auch dem Gehenden.'

[306] ἦ, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῴρτο νέεσθαι.
so, und er zwar weiter

[307] οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἴσιν Ἀπόλλων
wie aber aus rauch duftenden

[308] δῆλον ἀν' ἡγάθε' ἦν, ἢ ἔκ Κλάρον, ἢ ὅγε Πυθῶ,
deutlich auf Heilig bezirk, oder oder der da

[309] ἢ Αὐκίῃν εὐρεῖαν, ἐπὶ ἑάνθοιο ῥοῆσιν,
oder weite, an

[310] τοῖος ἀνὰ πλῆθ' ἄνθρωποι κίεν· ὥρτο δ' ἀντὶ
so durch aber

[311] κεκλομένων ἀμυδῖς. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖη
der Rufenden zugleich. ihm aber greise

[312] Ἰφιάς Ἀρτέμιδος πολὺν πόλιν ἄρῃ τετρα,
stadt haltenden

[313] καὶ μιν δεξιτέρῃς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι
und ihn der rechten und nicht etwas

[314] ἔμπεδος ἱεμένῃ δύναντο, προθέοντος ὁμίλου.
dennoch strebend vor drängenden

[315] ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖθι παρὰ κλισίαν, οἷα γεραῖη
aber sie zwar hier seitwärts, wie alt

[316] ὅπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλίσσθη.
der Jüngeren, er aber weit ab getrieben worden

[317] αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλιν ἐυδμήτους λίπε Ἀργείας,
aber als ja wohl gebauten

[318] ἀκτὴν δ' ἔκασθεν Παγασίδα, τῇ μιν ἐταῖροι
aber pagasäische, bei der ihn

[319] δειδέχατ', Ἀργῶν ἄμυδῖς παρὰ νηὶ μένοντες.
an der Argo zusammen neben wartend.

[320] στή δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς οἱ δ' ἀντίοι ἡγέρεθοντο.
aber ja bei sie aber entgegen

[321] ἐς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόλιν
da aber ebenso auch

[322] νόσφι κατὰ βλάσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
abseits herab schleichende, aber gesehen habend

[323] πασσυδίῃ Πελίῳ παρὲκ νόον ἰθύοντας.
 ins Ganze gegen zuwider gehend.

[324] δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἄμφεχετ' ὤμους
 aber der zwar fuß lang

[325] Ἄργος Ἄρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
 schwarz· aber er schöne

[326] δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
 die ihm

[327] ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἔκαστα
 aber dennoch die beiden zwar auch

[328] ἔσχετο· τοὺς δ' ἄγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 die aber zur Versammlung hin

[329] αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἥδ' ἐκαὶ ἰστῷ
 dort aber rollend auf und auch

[330] κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἔδριόνωντο.
 geneigt sehr dicht bei

[331] τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν·
 aber wohlgesinnt

[332] ἄλλα μὲν ὅσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν
 'anderes zwar was alles auch

[333] πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰούσιν.
 alles denn gut gemäß den Gehenden.

[334] τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἔκκητι
 so dann nicht wohl lange dessen wegen

[335] ναυτιλίας, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἄῃται.
 wenn allein

[336] ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὁπίσσω,
 aber, gemeinsam denn nach zurück hin,

[337] ξυναὶ δ' ἅμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι
 gemeinsame aber uns nach

[338] τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 deswegen jetzt den besten ohne Schonung gehandelt habend

[339] ὄρχαμον ἡμέων, ὃ κεν τὰ ἔκαστα μέλοιτο,
 dem wohl die jeweiligen

[340] νείκεα | συνθεσί|ας τε με|τὰ ξεί|νοισι βα|λέσθαι.'
auch mit

[341] ὥς φάτο· | πάπτη|ναν δὲ νέ|οι θρασὺν | Ἥρα|κλῆα|
so aber den draufgängerischen

[342] ἤμενον | ἐν μέσ|σοισι· μι|ῇ δέ ἐ|πάντες ἀ|υτῇ|
sitzend in einer aber ihn

[343] σημαί|νειν ἐπέ|τελλον· ὁ |δ' αὐτόθεν, |ἐνθα περ |ἦστο,|
der aber von da selbst, wo eben

[344] δεξιτε|ρὴν ἀνὰ |χεῖρα τα|νύσσατο |φώνη|σέν τε·
rechte empor auch·

[345] 'μήτις ἐ|μοὶ τόδε |κῦδος ὁ|παζέτω. |οὐ γὰρ ἐ|γωγε|
'niemand mir dieses nicht denn ich freilich

[346] πείσομαι· |ὥστε καὶ |ἄλλον ἀ|ναστή|σεσθαι ἐ|ρύξω.
so dass auch einen anderen

[347] αὐτός, ὃ|τις ξυνά|γειρε, καὶ |ἀρχεῦ|οι ὁμά|δοιο.'
selbst, wer auch

[348] ἦ ῥα μέ|γα φρονέ|ων, ἐπὶ |δ' ἦνεον, |ὥς ἐκέ|λευεν|
ja eben hoch denkend, darauf aber wie

[349] Ἡρακλέ|ης· ἀνὰ |δ' αὐτὸς ἀ|ρήιος |ῶρνυτ' ἰ|ήσων|
auf aber selbst kampf mutig

[350] γηθόσυ|νος, καὶ |τοῖα λι|λαιομέ|νοισι ἀγό|ρευεν·
freudig, und solches den Begehrenden

[351] 'εἰ μὲν |δὴ μοι |κῦδος ἐ|πιτρω|πάτε μέ|λεσθαι,
'wenn zwar eben mir

[352] μηκέτ' ἐ|πειθ', ὥς |καὶ πρίν, ἐ|ρητύ|οιτο κέ|λευθα.
nicht mehr dann, wie auch vorher,

[353] νῦν γε μὲν |ἤδη |Φοῖβον ἀ|ρεσσάμε|νοι θυέ|εσσιν|
jetzt doch zwar schon versöhnt habend

[354] δαίτ' ἐν|τυνώ|μεσθα πα|ρασχεδόν. |ὄφρα δ' ἴ|ωσιν|
nahe bei. damit aber

[355] δμῶες ἐ|μοὶ σταθ|μῶν ση|μάντορες, |οἷσι μέ|μηλεν|
mir denen

[356] δεῦρο βό|ας ἀγέ|ληθεν ἐν κρί|ναντας ἐ|λάσσαι,
hierher von der Herde gut ausgewählt habend

[357] τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἀλός, ὅπλα δὲ πάντα
so lange wohl hinein aber alle

[358] ἐνθέμενοι πεπλάχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
hineingelegt habend gemäß

[359] τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίῳιο
indes aber wieder auch ufer nah

[360] θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρειῶν ὑπέδεκτο
der mir

[361] σημανέειν δείξειν τε πόρους ἀλός, εἴ κε θυηλαῖς
auch wenn wohl

[362] οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.
dessen von ihm wett kämpfend

[363] ἡ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ' οἱ δ' ἐπανεστάν
ja eben, und ans zuerst sie aber

[364] πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἵματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
gehorchend· von aber schichten wise

[365] λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
glattem auf welches nicht

[366] κύμασι, χειμερίῃ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμῃ.
winterlich aber schon lange

[367] νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
aber mit Stärke

[368] ἔζωσαν πᾶμπρωτον ἐυστρεφεῖ ξνδοθεν ὅπλῳ
zuerst wohl geflochtenem von innen

[369] τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἄρα ροίατο γόμοις
spannend beiderseits, damit gut

[370] δούρατα καὶ ῥοθίῳο βίην ἔχει ἀντιόωσαν.
und wider stehend.

[371] σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος ὅσον περιβάλλετο χώρον,
aber schnell über so viel

[372] ἥδ' ἐκατὰ πρῶραν εἴσω ἀλός ὅσαστιόν περ
und entlang hinein so weit nur eben

[373] ἐλκομένη χεῖρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
gezogen werdend

[374] αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
 immer aber weiter niederer

[375] στείρης, ἐν δ' ὅλκῳ ξέστας στορέσαντο φάλαγγας·
 in aber geglättete

[376] τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
 sie aber abwärts geneigt habend auf den ersten

[377] ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
 so dass wohl gleitend durch jene

[378] ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
 hoch aber ja hier und dort um gewendet habend

[379] πῆχυον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
 ell lang vorragend um

[380] τῶν δ' ἐναμμοιβὰς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
 von diesen aber abwechselnd selbst beiderseits,

[381] στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφυς
 auch zugleich und in aber ja

[382] βήσαθ', ἵν' ὀτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
 damit nach

[383] κεκλόμενος δ' ἦυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
 gerufen habend aber sehr groß· die aber

[384] ὧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῆ στυφέλιξαν ἐρωῆ
 mit schwer drückend ein mütig

[385] νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
 von unten her aus darauf aber

[386] προπροβιᾶζόμενοι· ἢ δ' ἔσπετο Πηλιὰς Ἀργῶ
 vor vor drängend· sie aber pelionisch

[387] ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰσόντες.
 schnell sehr· sie aber zu beiden Seiten vorschnellend.

[388] αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
 die aber ja unter kräftigem

[389] τριβόμεναι περὶ δέ σφιν ἀιδνὴ κήκιε λιγνύς
 gerieben werdend um aber um sie dunkle

[390] βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δέ μιν αὔθει
 aber nach innen sie aber sie am Ort

[391] ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
wieder hoch ziehend weiter vorwärts gehend.

[392] σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἔρετμά κατήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν
aber beiderseits in aber ihr

[393] λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλιν ἐβάλοντο.
und wohl gefertigte und

[394] αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἑκαστα περὶ φραδέως ἀλέγυναν,
aber als die jeweiligen umsichtig

[395] κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διέμοιρήσαντο,
zwar zuerst

[396] ἄνδρ' ἐν τυναμένῳ δὲ ὡμίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
aus gerüstet seiende zwei aus aber ja mittlere

[397] ἦρεον Ἥρα κληῖ καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
und ohne

[398] Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
von Tegea der ja

[399] τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
jenen mittlere allein stehenden von

[400] αὐτως, οὔτι πάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνῆσαντες
ebenso, keineswegs zur aber zugestimmt habend

[401] Τίφυν ἐυστείρης οἰήια νηὸς ἔρυσθαι.
der wohl berippten

[402] ἔνθεν δ' αὖ λάιγγας ἀλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
von dort aber wieder nahe auf häufend

[403] νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
an Ort und Stelle ufer nahen

[404] Ἀκτίου Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὥκα δέ τοί γε
des Aktios und namens gleich· schnell aber dir ja

[405] φιτροῦς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
trockener oben auf

[406] τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
indes aber wieder von der Herde führend

[407] βουκόλοι Αἰσονίδαο δὲ ὦ βόε· τοὺς δ' ἐρύσαντο
zwei die beiden aber

[408] κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 jüngere nahe. sie aber ja danach

[409] χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ ἰήσων
 und und aber

[410] εὔχετο κεκλόμενος πατρώιον Ἀπόλλωνά·
 angerufen habend väterlichen

[411] 'κλυθι ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 und und Aisonische wohnend,

[412] ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 unseres namens gleich, der mir

[413] Πυθοῖ χρηιόμενῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὀδοῖο
 bedürftig seiendem und

[414] σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἄέθλων·
 selbst denn Urheber

[415] αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις
 selbst jetzt mit unversehrten

[416] κεῖσέ τε καὶ παλὶν ὀρσσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἄν ὀπίσσω
 dorthin und auch zurück aufwärts nach dir aber wohl später

[417] τόσσων, ὅσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 wie viele auch glänzende

[418] ἱρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 wieder aber

[419] ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπειρείσια δῶρα κομίσσω.
 aber nach zahllose

[420] νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλήν,
 jetzt aber und diese uns,

[421] ἦν τοι τῇσδ' ἐπιβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 die dir dieses

[422] πρῶτῃσθιν· λύσαιμι δ' ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 als erste· aber bei un schädlichen

[423] πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
 deinen durch aber

[424] μέλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες·
 mild, womit wohl auf klar Wetter machend.'

[425] ἦ, καὶ ἅμ' εὐχῶ λῆ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βουσὶν
so, und zugleich mit die beiden aber an

[426] ζῳσάσθην, Ἀγκάϊος ὑπέρβιος, Ἡρακλέης τε.
über mächtig, und.

[427] ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μέτωπα
freilich der zwar mitten um

[428] πλῆξεν, ὁ δ' ἄθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ.
er aber plötzlich am Ort gefallen seiend

[429] Ἀγκαῖος δ' ἐτέρωιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
aber des anderen entlang breiten hauend

[430] χαλκεῖῳ πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας.
mit eherner kräftige

[431] ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρηδῆς κεράεσσιν.
aber beiden rings ab ge brochen

[432] τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖρὰν τε βοείας,
sie aber und rasch, und des Rindes,

[433] κόπτον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
und, auch heilige

[434] καὶ δ' ἅμυδισ τάγε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
hin ab aber zugleich die ja bedeckt habend dicht

[435] καῖον ἐπὶ σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέελοιβας
auf er aber un gemischte

[436] Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θεούμενος Ἰδμῶν
aber betrachtend

[437] πάντοσε λαμπόμενον θυῶν ἄπο τοῖό τε λιγνὺν
all enthalben leuchtend von diesem und

[438] πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀίσουσαν·
purpurnen günstig auf zuckend·

[439] αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαο·
sogleich aber offen

[440] ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χειρὶ τε περῆσαι
'euch zwar ja und

[441] ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
hier bringend· zahllos aber in

[442] κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 dorthin und auch hierher hinauf kehrenden

[443] αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερὴ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 aber mir verhassten von

[444] τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπεῖροιο.
 fern wohl an

[445] ὧδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἶω νοῖσιν
 so von Übeln kundig geworden noch auch früher

[446] πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 mein damit

[447] νηός, ἐυκλείῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
 aber hinauf gestiegenem

[448] ὧς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
 so ja aber hörend

[449] νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἰδμονος αἴσῃ.
 zwar aber

[450] ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
 als aber den festen

[451] αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουργαι,
 die aber eben

[452] δειελὶνὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
 des Abends sich neigenden unter

[453] τῇμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
 damals aber schon alle auf tiefe

[454] φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγίαλοῖο
 auf häufend des grauen vor weg

[455] κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
 der Reihe nach· neben aber bei ihnen unzählige

[456] εἶδατα, καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόησιν
 und lieblich, der ab schöpfend Habenden

[457] οἶνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
 danach aber abwechselnd einander

[458] μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
 welche Dinge und viele Jünglinge bei und

[459] τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὑβρις ἀπείη.
angenehm wenn maß los

[460] ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἐοῖ αὐτῷ
da wieder zwar rat los in sich selbst

[461] πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἐοικῶς.
jedes nieder geschlagen Seiendem gleichend.

[462] τὸν δ' ἄρ' ὕποφρασθεῖς μεγάλη ὅπῃ νείκεσεν Ἰδας.
den aber nun nach denkend mit großer

[463] Ἀἰσονίδης, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
welchen diesen inmitten

[464] αὐδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἧέ σε δαμναῖ
in der Mitte deinen oder dich

[465] τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
heran kommend, die auch kraft lose

[466] ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτω περιώσιον ἄλλων
jetzt rasch, wodurch über mäßig

[467] κύδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀεῖρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
in und nicht mich

[468] Ζεὺς τόσον, ὅσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
wie viel nur ja meinen nicht nun etwas

[469] λοῖγιον ἕσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον
tödlicheres noch un vollendet

[470] ἴδew ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόωτο.
folgend seienden, und wenn

[471] τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.'
solchen mich aus Arene

[472] ἦ, καὶ ἐπισχύμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρησιν
so, und an haltend mehr mit beiden Händen

[473] πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ. δεύετο δ' οἶνω
gut gemischt lieblichen aber

[474] χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες. οἱ δ' ὁμάδησαν
dunkle und sie aber

[475] πάντες ὁμῶς, ἴδμων δὲ καὶ ἀμφοδίην ἀγόρευσεν.
alle gleich, aber auch offen

[476] ὄλαιμόνι|ε, φρονέ|εις ὅλο|φώια |καὶ πάρος|αὐτῷ.
Verderbliches auch zuvor für dich selbst.

[477] ἦέ τοι|εἰς ἅ|την ζω|ρὸν μέθυ|θαρσαλέ|ον κῆρ
oder dir in un gemischten kühnes

[478] οἰδάνει|ἐν στή|θεσσι, θε|οὺς δ' ἀνέ|ηκεν ἅ|τίζειν;
in aber

[479] ἄλλοι|μῦθοι ἔ|ασι πα|ρήγοροι, οἷσί|περ ἀνὴρ
andere tröstend, mit welchen ja

[480] θαρσύνει|ἔταρον· σὺ δ' ἄ|τάσθαλα|πάμπαν ἔ|ειπας,
du aber Frevel ganz

[481] τοῖα φά|τις καὶ|τοὺς πρὶν ἐ|πιφλύ|ειν μακά|ρεσσιν
solches auch die zuvor

[482] οὐκ ἄ|λωιά|δας, οἷς|οὐδ' ὅσον|ἰσοφα|ρίζεις
denen nicht einmal so viel

[483] ἠνορέ|ην· ἔμ|πης δὲ θο|οῖς ἐδά|μησαν ὁ|ιστοῖς
dennoch aber schnellen

[484] ἄμφω|λητοί|δαο, καὶ|ἰφθι|μοί περ ἐ|όντες·'
beide und kräftig zwar seiend.'

[485] ὥς ἔφατ'·|ἐκ δ' ἐγέ|λασεν ἅ|δην Ἀφα|ρήιος ἴ|δας
so aus aber genug Aphareus Sohn

[486] καὶ μιν ἐ|πιλλί|ζων ἠ|μείβετο|κερτομί|οισιν·
und ihn stichelnd mit Spötteleien·

[487] ἄγρει|νυν τόδε|σῇσι θε|οπροπί|ησιν ἐ|νίσπες,
nun dieses mit deinen

[488] εἰ καὶ ἐ|μοὶ τοι|όνδε θε|οὶ τελέ|ουσιν ὁ|λεθρον,
ob auch mir solchen

[489] οἷον Ἀ|λωιά|δησι πα|τὴρ τεὸς ἐγγυά|λιξεν.
welches dein

[490] φράζεο|δ' ὅπως|χεῖρας ἐ|μὰς σόος|ἐξαλέ|οιο,
aber wie meine heil

[491] χρεῖω|θεσπί|ζων μετα|μῶνιον|εἴ κεν ἀ|λώης·'
weissagend nach träglich wenn wohl

[492] Χώετ' ἐ|νιπτά|ζων· προτέ|ρω δέ κε|νεῖκος ἐ|τύχθη,
schmähend· weiter aber wohl

[493] εἰ μὴ | δηριό|ωντας | ὁμοκλή|σαντες | ἐ|ταῖροι|
 wenn nicht streitend zurecht gewiesen habend

[494] αὐτός | τ' Αἰσόνι|δης κατε|ρήτυεν· | ἄν δὲ καὶ | Ὀρφεὺς|
 selbst auch wohl aber auch

[495] λαίῃ | ἀ|νασχόμε|νος κίθα|ριν πεί|ραζεν ἀ|οιδῆς·|
 mit der linken empor haltend

[496] ἦει|δεν δ' ὥς | γαῖα καὶ | οὐρανὸς | ἡδὲ θά|λασσα·|
 aber wie und und

[497] τὸ πρὶν ἐπ' | ἀλλή|λοισι μι|ῇ συνα|ρηρότα | μορφή·|
 das zuvor auf einander einer zusammen gefügt Gewesene

[498] νεῖκεος | ἐξ ὀλο|οῖο δι|έκριθεν | ἀμφὶς ἔ|καστα·|
 aus verderblichen getrennt

[499] ἡδ' ὥς | ἔμπεδον | αἰὲν ἐν | αἰθέρι | τέκμαρ ἔ|χουσιν|
 und wie fest immer im

[500] ἄστρο σε|ληναί|η τε καὶ | ἡελί|οιο κέ|λευθοι·|
 und auch

[501] οὐρεά | θ' ὥς ἀνέ|τειλε, καὶ | ὥς ποτα|μοὶ κελά|δοντες|
 und wie und wie rauschend

[502] αὐτῇ|σιν νύμ|φησι καὶ | ἔρπετὰ | πάντ' ἐγέ|νοντο·|
 mit denselben auch alle

[503] ἦει|δεν δ' ὥς | πρῶτον Ὀ|φίων | Εὐρυνό|μη τε |
 aber wie zuerst und

[504] Ὠκεα|νὶς νιφό|εντος ἔ|χον κράτος | Οὐλύμ|ποιο·|
 Okeani de schnee igen haltend

[505] ὥς τε βί|η καὶ | χερσὶν ὁ | μὲν Κρόνῳ | εἵκαθε | τιμῆς·|
 wie auch und der zwar

[506] ἡ δὲ Ῥέ|η, ἔπε|σον δ' ἐνὶ | κύμασιν | Ὠκεα|νοῖο·|
 die aber aber in

[507] οἱ δὲ τέ|ως μακά|ρεσσι θε|οῖς Τι|τῆσιν ἄ|νασσον·|
 sie aber inzwischen

[508] ὄφρα | Ζεὺς ἔτι | κοῦρος, ἔ|τι φρεσὶ | νήπια | εἰδώς·|
 bis noch noch Kindische wissend,

[509] Δικταῖ|ον ναί|εσκεν ὑ|πὸ σπέος· | οἱ δέ μιν | οὐπω|
 Dikte isch unter sie aber ihn noch nicht

[510] γηγενέ|ες Κύ|κλωπες ἐ|καρτύ|ναντο κε|ραυνῶ,
erd geborene

[511] βροντῇ|τε στερο|πῇ τε· τὰ|γὰρ Διὶ|κῦδος ὁ|πάζει.
und und· dies denn

[512] ἧ, καὶ ὁ|μὲν φόρ|μιγγα σὺν|ἀμβροσί|η σχέθεν|αὐδῇ.
so, und der zwar mit ambrosischer

[513] τοὶ δ' ἄμo|τον λή|ξαντος ἐ|τι πρού|χοντο κά|ρηνα|
die aber un ersättlich auf gehört habenden noch

[514] πάντες ὁ|μῶς ὁρ|θοῖσιν ἐπ'|οὔασιν|ῆρεμέ|οντες|
alle gleichermaßen auf rechten auf still verweilend

[515] κληθ|μῶ· τοῖ|όν σφιν ἐ|νέλλιπε|θέλκτρον|ἀοιδῆς.
solchen ihnen

[516] οὐδ' ἐπὶ|δὴν μετέ|πειτα κε|ρασσάμε|νοι Διὶ|λοιβάς,
und nicht auf lange danach gemischt habend

[517] ἧ θέμις,|ἐστη|ῶτες ἐπὶ|γλώσ|σησι χέ|οντο|
die gestanden seiend auf

[518] αἰθομέ|ναις, ὕ|πνου δὲ δι|ᾶ κνέφας|ἐμνώ|οντο.
brennenden, aber durch

[519] αὐτὰρ ὅτ'|αἰγλή|εσσα φα|εινοῖς|ῶμασιν|ἦώς|
aber als glänzende mit hellen

[520] Πηλίου|αἰπεί|νὰς ἴδεν|ἄκριας,|ἐκ δ' ἀνέ|μοιο|
steile aus aber

[521] εὐδοιοι|ἐκλύ|ζοντο τι|νασσομέ|νης ἀλὸς|ἄκραι,
heitere geschüttelt werdenden

[522] δὴ τότε' ἀ|νέγρετο|τίφους· ἄ|φαρ δ' ὁρ|όθυνεν ἐ|ταίρους|
ja dann sogleich aber

[523] βαινέμε|ναί τ' ἐπὶ|νῆα καὶ|ἀρτύ|νασθαι ἐ|ρετμά.
und auf und

[524] σμερδαλέ|ον δὲ λι|μὴν Παγα|σήιος|ῆδὲ καὶ|αὐτῇ|
schrecklich aber pagasäisch und auch sie selbst

[525] Πηλιάς|ἶαχεν|Ἀργῶ ἐ|πισπέρ|χουσα νέ|εσθαι.
pelian antreibend

[526] ἐν γάρ|οἱ δόρυ|θεῖον ἐ|λήλατο,|τό ρ' ἀνὰ|μέσσην|
in denn ihr göttlich das ja hinauf mittlere

[527] στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
 der dodonäischen

[528] οἱ δ' ἄνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 die aber über gegangen seiend dicht bei einander,

[529] ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ὧ ἐνὶ χώρῳ,
 wie vorher in welchem drinnen

[530] εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
 geordnet den ihren neben

[531] μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἥρα κληῖος
 in der Mitte aber sehr und

[532] ἴζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καὶ οἱ ξνερθεν
 nahe aber ihm und ihm darunter

[533] ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὶς τρόπις· εἵκετο δ' ἤδη
 wurde gezogen schon

[534] πείσματα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἁλός. αὐτὰρ ἰήσων
 und über aber

[535] δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
 tränen reich von

[536] οἱ δ' ὥστ' ἦίθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
 die aber ,so wie oder in

[537] ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
 ja wohl in oder an

[538] στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
 aufgestellt habend, unter um gemeinsam

[539] ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
 im Takt mit schnellen

[540] ὧς οἱ ὑπ' Ὀρφεῖος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
 so sie von

[541] πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
 reißendes darauf aber

[542] ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαϊνῇ κήκιεν ἄλμῃ
 aber hier und dort dunkel

[543] δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 furchtbar murmelnd der sehr starken

[544] στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα νηὸς ἰούσης
 aber unter gleich gehend

[545] τεύχεα· μακρὰ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 lange aber stets

[546] ἀτραπὸς ὥς χλοεοῖο διειδομένη πεδίῳ.
 so des grünen hindurch scheinend

[547] πάντες δ' οὐρανὸθεν λεῦσσον θεοὶ ἡματι κείνῳ
 alle aber vom Himmel jenem

[548] νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
 und der halb göttlichen die damals Besten

[549] πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ νύμφαι
 auf den höchsten aber

[550] Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 pelionische hinschauend

[551] ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἥδ' ἐκαὶ αὐτοὺς
 der Itonischen, und auch sie selbst

[552] ἥρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδῶντας ἐρετμά.
 darüber schwingend

[553] αὐτὰρ ὃ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 aber der ja aus höchsten nahe

[554] χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ
 grau aber auf

[555] τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χεῖρὶ κελεύων,
 und vieles mit schwerer befehlend,

[556] νόστον ἐπευφύμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν.
 sorglose den Ziehenden.

[557] σὺν καὶ οἱ παρὰ κοιτὶς ἐπωλένιον φορέουσα
 mit und ihm tragend

[558] Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 dem lieben

[559] οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἄκτῃν
 die aber als ja rings um führende

[560] φραδοσύνῃ μή τι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
 auch des kampf verständigen Hagnia sohnes

[561] Τίφυος, ὃς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐύξοα τεχνηέντως
 der ja in wohl gehobelte kunstvoll

[562] πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἔμπεδον ἔξιθύνοι,
 damit fest

[563] δὴ ῥα τότε μέγαν ἴστων ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
 ja doch dann großen

[564] δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσάμενοι ἐκάτερθεν,
 aber gespannt habend zu beiden Seiten,

[565] καὶ δ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν, ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
 hinab aber da selbst auf gezogen habend.

[566] ἐν δὲ λιγύς πέσεν οὔρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλῳας
 da aber hell auf aber

[567] ξεστῆσιν περόνησι διακριδὼν ἀμφιβαλόντες
 geglätteten quer darüber gelegt habend

[568] Τισαίην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θεὸν ἄκρην.
 Tisaäische mühelos über lange

[569] τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῆ
 denen aber leierend mit wohlklingendem

[570] Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
 nestling schützend wohl geborene

[571] Ἄρτεμιν, ἥ κείνας σκοπιᾶς ἀλὸς ἀμφιέπεσκεν
 die jene

[572] ῥυομένην καὶ γαῖαν ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 rettend und iolkische· jene aber der tiefen

[573] ἰχθύες αἰσσοντες ὑπερθ' ἀλός, ἄμμιγα παύροις
 schnellend über gemischt mit wenigen

[574] ἄπλετοι, ὕγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 un zählige, feuchte hin und her springend

[575] ὥς δ' ὅπότε ἀγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντῆρος
 wie aber wann immer des feld wohnenden nach

[576] μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
 unzählige satt gesättigt

[577] εἰς αὖλιν, ὃ δέ τ' εἴσι πάρος σύριγ γιλιγείη
 in der aber auch zuvor hell tönender

[578] καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος, ὥς ἄρα τοί γε
 schön melodierend hirten mäßiges so denn jenen ja

[579] ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.
 sie aber immer dichter

[580] αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν
 sogleich aber nebelig getreide reich

[581] δύετο, Πηλιάδας δὲ παρ' ἐξήμειβον ἐρίπνας
 pelionische aber

[582] αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 immer vorwärts eilend· aber sepische

[583] φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 aber meer aber von ferne

[584] Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ' ὑπεύδιος ἡπείροιο
 pieresische und lee seitig

[585] ἄκτῃ καὶ τύμβος Δολοπῆιος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
 und dolopisch· dort ja jene eben

[586] ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμνοίησιν ἔκελσαν,
 westliche

[587] καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
 und ihn ehrend unter geschnittene Teile

[588] κεῖαν, ὀρινομένης ἀλδὸς οἶδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
 auf gewühlt werdenden zweifach aber

[589] ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τρίτῃ τῷ προέηκαν
 aber am dritten

[590] νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑπόθι λαῖφος.
 aus gespannt habend über mäßig hoch oben

[591] τὴν δ' ἀκτὴν Ἀφείτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 diese aber noch

[592] ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρ' ἐξέθεον Μελίβοιαν.
 von dort aber weiter vorwärts

[593] ἀκτὴν τ' αἰγιάλόν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.
 und und wind ungünstigen hin blickend.

[594] ἥῳθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 bei Tages anbruch aber nahe bei hin blickend

[595] πόντῳ | κεκλιμένῃ | νην παρεμέτρεον· | οὐδ' ἔτι | δηρὸν |
geneigt seiend auch nicht noch lange

[596] μέλλον ὑπὲρ | ποταμοῖο | βαλεῖν Ἀμύροιο | ῥέεθρα· |
hinaus unter weg

[597] κεῖθεν | δ' Εὐρυμενάς | τε πολυκλύστους | τε φάραγγας |
von dort aber und viel umschäumte und

[598] Ὅσσης | Οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· | αὐτὰρ ἔπειτα |
auch aber danach

[599] κλίτεια | Παλλήνια, | Καναστραίην ὑπὲρ | ἄκρην, |
palleneisch, kanastraeisch über

[600] ἦνυσαν | ἐννύχιοι | πνοιῇ ἀνέμοιο | θέοντες· |
nächtlich laufend.

[601] ἦρι δὲ | νισσομένοι | σιν Ἄθω ἀνέτελλε | κολῶνι |
früh aber den Ziehenden

[602] Θρηκίῃ, ἣ | τόσον ἀπόπροθι | Λῆμνον ἐοῦσαν, |
thrakisch, welche so weit von fern seiend,

[603] ὅσον ἐς | ξνδιόν κεν ἐύστολος | ὀλκὰς ἀνύσσαι, |
so viel wie in wohl wohl ausgerüstetes

[604] ἀκροτάτῃ | κορυφῇ σκιάει, | καὶ ἐσάχρι Μυρίνης· |
auf höchster und bis nahe

[605] τοῖσιν | δ' αὐτῇμαρ μὲν ἅεν | καὶ ἐπὶ κνέφας | οὔρος |
ihnen aber am selben Tag zwar und auf

[606] πάγῃ μάλ' | ἀκραίῃς, τετάνυστο | δὲ λαίφρα | νηός· |
ganz sehr heftig, aber

[607] αὐτὰρ ἅμ' | ἡελίοιο βολαῖς | ἀνέμοιο λιπόντος |
aber zugleich mit verlassen habend

[608] εἶρεσίῃ | κραναὴν Σιντιδα | Λῆμνον ἵκοντο· |
felsig sintische

[609] ἔνθ' ἅμυδις | πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι | γυναικῶν |
dort zusammen ganz

[610] νηλεῶς | δέδμητο παροιχομένῳ | λυκάβαντι· |
unerbittlich vorüber gegangen seiender

[611] δὴ γὰρ | κουριδίᾳ μὲν ἀπηνήναντο | γυναικας |
ja denn eheliche zwar

[612] ἀνέρες | ἐχθή|ραντες, | ἐ|χον δ' ἐπὶ | ληιά|δεσσιν|
 gehassen habend, aber auf

[613] τρηχὺν | ἐ|ρον, | ἃς | αὐτοὶ | ἀ|γίνεον | ἀντιπέ|ρηθεν|
 rau hen welche sie selbst von jenseits

[614] Θρηκί|ην δη|οὔντες· | ἐ|πεί | χόλος | αἰνός | ὃ|παζεν|
 verwüstend· da schrecklich

[615] Κύπιδος, | οὐνεκά | μιν γερά|ων ἐπὶ | δηρὸν ἄ|τισσαν·|
 weil sie bezüglich lange

[616] ὦ μέλε|αι, ζή|λοιό τ' | ἐ|πισμυγε|ρῶς ἀκό|ρητοι·|
 o Elenden, und unablässig un gesättigt.

[617] οὐκ οἷ|ον σὺν | τῇσιν ἐ|οὺς | ἔρ|ραισαν | ἀ|κοίτας|
 nicht allein mit diesen ihre eigenen

[618] ἀμφ' εὐ|νή, πᾶν | δ' ἄρσεν ὁ|μοῦ γένος, | ὥς κεν ὁ|πίσσω|
 um alles aber zugleich damit wohl später

[619] μήτινα | λευγαλέ|οιο φό|νου τί|σειαν ἀ|μοιβήν·|
 irgendeinen elenden

[620] οἷη | δ' ἐκ πασέ|ων γερα|ροῦ περι|φείσατο | πατρὸς|
 allein aber von allen ehrwürdigen

[621] Ὑψιπύ|λεια θό|αντος, | ὃ | δὴ κατὰ | δῆμον ἄ|νασσεν·|
 die ja über

[622] λάρνακι | δ' ἐν κοί|λῃ μιν ὕ|περθ' ἀλδός | ἦκε φέ|ρεσθαι·|
 aber in hohler ihn über

[623] αἶ | κε φύ|γῃ. καὶ | τὸν μὲν ἐς | Οἰνοί|ην ἐρύ|σαντο|
 wenn wohl und ihn zwar nach

[624] πρόσθεν, | ἀ|τὰρ Σίκι|νόν γε | με|θύστερον | αὐδὴ|θεῖσαν|
 zuvor, aber doch später genannt worden

[625] νῆσον, | ἐ|πακτῇ|ρες, | Σικί|νου ἄπο, | τὸν ῥα θό|αντι|
 von, den ja

[626] νηῖας | Οἰνοί|ῃ νύμ|φῃ τέκεν | εὐνῇ|θεῖσα·|
 schiff kundige beim Bett gelegen worden.

[627] τῇσι δὲ | βουκόλ|ιαι τε βο|ῶν χάλ|κειά τε | δύνειν|
 aber und eherne und

[628] τεύχεα, | πυροφό|ρους τε δι|ατμή|ξασθαι | ἀ|ροῦρας|
 weizen tragende und

[629] ῥηίτε|ρον πά|σῃσιν Α|θηναί|ης πέ|λεν |ἐργων|
 leichter für allen

[630] οἷς αἰ|εὶ τὸ πά|ροιθεν ὁ|μίλειον. ἀ|λλὰ γὰρ |ἐμ|πης|
 mit welchen immer das früher aber denn dennoch

[631] ἧ θα|μὰ δὴ πά|πτεινον ἐ|πὶ πλα|τὺν ὄ|μμασι |πόντον|
 wahrlich oft ja über breiten

[632] δείματι |λευγαλέ|ω, ὁπό|τε Θρή|ικες ἴ|ασιν|
 elendem, wann immer

[633] τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύ|θι νή|σου ἐ|ρεσσομέ|νην ἴ|δον |Ἀργώ|
 so auch als nahe gerudert werdende

[634] αὐτίκα |πασσुδί|η πυ|λέων |ἐκτοσθε Μυ|ρίνης|
 sofort all zusammen außerhalb

[635] δῆια |τεύχεα |δῦσαι ἐς |αἰγια|λὸν προ|χέ|οντο|
 kriegs in

[636] Θυιάσιν |ῶμοβό|ροις ἴκε|λαι· φὰν |γὰρ που |ἰκάνειν|
 roh essenden gleich· denn wohl

[637] Θρήικας· ἡ δ' ἅμα |τῇσι Θο|αντιὰς |Ἰψιπύ|λεια|
 sie aber zugleich mit diesen Thoas Tochter

[638] δῦν' ἐνὶ |τεύχεσι |πατρός. ἀ|μχανί|η δ' ἐχέ|οντο|
 in aber

[639] ἄφθογ|γοι· τοῖ|όν σφιν ἐ|πὶ δέος |ῆω|ρεῖτο|
 stumm· solche Art ihnen auf

[640] τείως |δ' αὐτ' ἐκ |νηδὸς ἀ|ριστῆ|ες προέ|ηκαν|
 indes aber wieder aus

[641] Αἰθαλί|δην κή|ρυκα θο|όν, τῷ|πέρ τε μέ|λεσθαι|
 schnellen, dem ja und

[642] ἀγγελί|ας καὶ |σκῆπτρον ἐ|πέτρεπον |Ἑρμεί|αο|
 und

[643] σφωιτέ|ροιο το|κῆρος, ὃ |οἱ μνη|στὶν πόρε |πάντων|
 ihres eigenen der ihm aller

[644] ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι |νῦν περ ἀ|ποιχομέ|νου Ἀχέ|ροντος|
 un vergänglich· auch nicht noch jetzt zwar abwesend seiend

[645] δίνας |ἀπροφά|τους ψυ|χὴν ἐπὶ|δέδρομε |λήθη|
 unsagbaren

[646] ἀλλ' ἦγ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
aber diese ja fest immer abwechselnd

[647] ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
anderwärts den Unterirdischen zu gezählt, ein andermal in

[648] ἦελί ου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
den Lebenden mit aber was

[649] Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
mich ununterbrochen

[650] ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μελίσσατο δέχθαι ἰόντας
der ja damals gehende

[651] ἡματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
unheiligen durch und nicht zwar

[652] πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοίῃ βορέοιο.
bei

[653] Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἴζον ἰοῦσαι
lemnische aber durch gehend

[654] εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
in sie selbst denn

[655] καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
und ja als eben sehr alle im Haufen

[656] αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν·
sogleich ja die eben in den jenen antreibend

[657] ὦφίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
'ο Freundinnen, wenn aber eben wunsch gemäße

[658] ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
welche doch zu habende,

[659] ἦια, καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
und lieblich, damit fest außerhalb

[660] μίμνοιεν, μηδ' ἄμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποντες
und nicht uns gemäß nachgehend

[661] ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
genau böse aber auf weithin

[662] βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
da großes auch nicht etwas ganz und gar

[663] θυμη|δὲς καὶ| τοῖσι τό| γ' ἔσσεται,| εἴ κε δα|εἶεν.
herz freudig und ihnen dies ja wenn wohl

[664] ἡμετέ|ρη μὲν| νῦν τοί|η παρε|νήνοθε| μῆτις·
unsere zwar jetzt solche

[665] ὁμέων| δ' εἴ τις| ἄρειον ἔ|πος μη|τίσεται| ἄλλη,
eurer aber wenn jemand besseres andere,

[666] ἐγρέ|σθω· τοῦ| γάρ τε καὶ| εἵνεκα| δεῦρ' ἐκά|λεσσα·'
dessen denn und auch um willen hierher

[667] ὥς ἄρ' ἔ|φη, καὶ| θῶκον ἐ|φίζανε| πατρὸς ἐ|οῖο|
so ja und eigenen

[668] λάνιον·| αὐτὰρ ἔ|πειτα φί|λη τροφὸς| ὦρτο Πο|λυξῶ,
steinernen· aber danach liebe

[669] γήραϊ| δὴ ῥί|κνοῖσιν ἐ|πισκά|ζουσα πό|δεσσιν,
eben dürren hinkend

[670] βάκτρῳ| ἐρειδομέ|νη, περὶ| δὲ μενέ|αιν' ἀγο|ρεῦσαι.
sich stützend, um aber begehend

[671] τῇ καὶ| παρθενι|καὶ πίσυ|ρες σχεδὸν| ἐδριό|ωντο|
bei ihr auch jungfräuliche vier nahe

[672] ἀδμῆ|τες λευ|κῇσιν ἐ|πιχνοα|ούση ἐ|θείραις·
unvermählte mit weißen zart behaarten

[673] στῇ δ' ἄρ' ἐ|νὶ μέσ|ση ἀγο|ρῇ, ἀνὰ| δ' ἔσχεθε| δειρὴν|
aber ja in mittleren hinauf aber

[674] ἦκα μό|λις κυ|φοῖο με|ταφρένου,| ὥδέ τ' ἔ|ειπεν·
sanft kaum des gebeugten so ja

[675] ὥρα μὲν,| ὥς αὐ|τῇ περ|ἐφανδάνει| Ὑψιπυ|λείη,
zwar, wie ihr selbst eben

[676] πέμπω|μεν ξεί|νοισιν, ἐ|πεὶ καὶ| ἄρειον ὁ|πάσσαι·
da auch besseres

[677] ὕμμι γε| μὴν τίς| μῆτις ἐ|παύρε|σθαι βιό|τοιο,
euch ja wahrlich welcher

[678] αἶ κεν ἐ|πιβρί|ση Θρή|ιξ στρατός,| ἤέ τις| ἄλλος|
wenn wohl oder irgendeiner anderer

[679] δυσμενέ|ων, ἃ τε| πολλὰ μετ'| ἀνθρώ|ποισι πέ|λονται;
welche auch vieles unter

[680] ὥς καὶ νῦν ὅδ' ὁμιλος ἀνῴστως ἐφικάνει.
wie auch jetzt dieser un bewaffnet

[681] εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσω
wenn aber dies zwar jemand anderes aber danach

[682] μυρία δ' ἴσθ' ὑπέρτερα πῆματα μίμνει,
zahllose größere

[683] εὖτ' ἂν δὴ γεραραί μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
wenn wohl eben alte zwar

[684] κουρότεροι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἔκρησθε.
jüngere aber kinderlose verhasstes zu

[685] πῶς τῇμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθείαις
wie dann unglückselige; oder in tiefen

[686] αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
selbst tätige euch ein gejocht

[687] γειτόμον νειοῖο διειρύσουσιν ἄροτρον,
erd schneidenden

[688] καὶ πρόκα τελλομένου ἔτερος στάχυν ἀμήσονται;
und vorher des sich vollendenden

[689] ἦ μὲν ἐγών, εἰ καί με τὰ νῦν ἔτι πεφρίκασιν
wahrlich zwar ich, wenn auch mich die jetzt noch

[690] κῆρες, ἐπερχόμενον που ὀίομαι εἰς ἔτος ἤδη
heran kommend wohl in schon

[691] γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
von genommen habend

[692] αὐτως, ἣ θέμις ἐστὶ πάρος κακότητα πελάσσαι.
so, welche zuvor

[693] ὁπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
den jüngeren aber ganz dies

[694] νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολός ἐστ' ἄλεωρή,
jetzt denn eben bei erreichbar

[695] εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληίδα πᾶσαν
wenn wohl und ganze

[696] ὑμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλὰν ἄστὺ μέλεσθαι.
eure und glänzende

[697] ὥς ἔφατ'· ἐν δ' ἄγορῇ πλὴτο θρόου. εὕαδε γάρ σφιν
so in aber denn ihnen

[698] μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνγε παρὰσχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
aber nach diese dicht danach wieder

[699] Ὑπιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἡὔδα·
und solches eingefügt

[700] 'εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἦδε μενοινή,
'wenn zwar eben allen diese

[701] ἦδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
schon wohl nach auch

[702] ἦ ῥα, καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐοῦσαν·
so ja, und näher seiend·

[703] ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
für mich, dieses entgegen gehend,

[704] ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
zu uns her welcher

[705] ὄφρα τί οἱ δὴ μοιοῖτο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
damit etwas ihm herz freundliches

[706] καὶ δ' αὖτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλωσιν,
und doch sie selbst auch und wenn wohl

[707] κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας·
mutig wohlgesinnte·

[708] ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορῇ, μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι.
so, und nach aber in eigenen

[709] ὥς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἔκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον,
so aber auch sie aber

[710] χρεῖος ὃ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὥκα δὲ τοὺς γε
was auch denkend schnell aber jene ja

[711] πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας·
all zusammen aus fragende·

[712] 'κούρη τοί μ' ἐφείκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν,
dir mich Thoantias hierher gehend,

[713] Ὑπιπύλῃ, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
welcher

[714] ὅφρα τί οἱ δὴ μοιοῖ ἐπος θυμῆρες ἐνίσπη·
damit etwas ihm herz freundliches

[715] καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλητε,
und doch sie selbst und auch wenn wohl

[716] κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαίνέμεν εὐμενέοντας·
sogleich jetzt wohl gesinnte·

[717] ὥς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδανε μῦθος.
so ja allen aber schicklicher

[718] Ὑψιπύλην δ' εἶσαντο κατὰφθιμένοιο Θόαντος
aber des verstorbenen

[719] τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσεμέν· ὥκα δὲ τόν γε
zart geborene geworden seiend schnell aber den ja

[720] πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
und doch sie selbst

[721] αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὧμοισι θεῆς Τριτωνίδος ἔργον,
aber der ja um Tritonis

[722] δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
purpurnen den ihm

[723] Παλλάς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
als zuerst

[724] Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
und

[725] τῆς μὲν ῥηίτερόν κεν ἐς ἥελιον ἀνιόντα
von ihr zwar leichter wohl in auf gehenden

[726] ὅσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
oder jenes

[727] δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσ' ἐτέτυκτο,
ja denn dir mittig zwar gerötet

[728] ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντῃ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
aber purpurn überall in aber ja jedem

[729] τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
viele abgeteilt gut

[730] ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἦμενοι ἔργῳ,
in zwar auf unvergänglichem sitzend

[731] Ζηνὶ κε|ραυνὸν ἄ|νακτι πο|νεύμενοι· ὃς τόσον ἤδη|
mühend seind· welcher so sehr schon

[732] παμφαί|νων ἐτέ|τυκτο, μι|ῆς δ' ἔτι|δεύετο|μοῦνον|
all leuchtend einer aber noch nur

[733] ἀκτῖ|νος, τὴν|οἶδε σι|δηρεί|ης ἐλά|ασκον|
die diese mit eisernen

[734] σφύρη|σιν, μαλε|ροῖο πυ|ρὸς ζεί|ουσαν ἀ|υτμήν.|
des rasenden siedende

[735] ἐν δ' ἔσαν|Ἀντιό|πης Ἀ|σωπίδος|υῖέε|δοιῶ,|
darin aber des Asopos Tochter zwei,

[736] Ἀμφί|ων καὶ|Ζῆθος· ἀ|πύργω|τος δ' ἔτι|Θήβη|
und un befestigt aber noch

[737] κεῖτο πέ|λας, τῆς|οἶγε νέ|ον βάλ|λοντο δο|μαίους|
nahe, deren jene neu Bau steine

[738] ἰέμε|νοι. Ζῆ|θος μὲν ἐ|πωμαδὸν|ῆέρ|ταζεν|
begehrend seind. zwar schulter weis

[739] οὐρεος|ῆλιβά|τοιο κά|ρη, μογέ|οντι ἐ|οικώς·|
steil ansteigenden Mühsam seiendem gleich·

[740] Ἀμφί|ων δ' ἐπὶ|οἱ χρυσέ|η φόρ|μιγγι λι|γαίνων|
aber auf ihm goldener modulierend

[741] ἦε, δις τόσ|ῃ δὲ μετ'|ἵχνια|νίσσεται|πέτρῃ|
doppelt so viel aber hinter

[742] ἐξεί|ης δ' ἡ|σκητο βα|θυπλόκα|μος Κυθέ|ρεια|
der Reihe nach aber tief gelockte

[743] Ἄρεος|ὀχμά|ζουσα θο|ὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὦμου|
schwingend schnelles aus aber ihr

[744] πῆχυν ἐπὶ σκαι|ὸν ξυνο|χή κεχά|λαστο χι|τῶνος|
auf linke Seite

[745] νέρθεν ὑπὲκ|μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον|ἀτρεκὲς|αὐτως|
unten unter vor das aber Gegenüber genau ebenso

[746] χαλκεί|η δεῖ|κῆλον ἐν|ἀσπίδι|φαίνετ'|ἰδέσθαι.|
bronzen gezeichnet in

[747] ἐν δὲ βο|ῶν ἔ|σκεν λάσι|ος νομός· ἀμφὶ δὲ|βουσὶν|
in aber zottige um aber

[748] Τηλεβό|αι μάρ|ναντο καὶ|υῖές|ἤλεκτρύ|ωνος·
und

[749] οἱ μὲν ἀ|μυνόμε|νοι, ἀτὰρ|οῖ γ' ἐθέ|λοντες ἀ|μέρσαι,
die zwar sich wehrend, aber jene ja wollend

[750] ληι|σταὶ Τάφι|οι· τῶν|δ' αἵματι|δεύετο|λειμῶν|
deren aber

[751] ἐρσή|εις, πολέ|ες δ' ὀλί|γους βιό|ωντο νο|μῆας·
tau frisch, viele aber wenige

[752] ἐν δὲ δύ|ω δί|φροι πεπο|νήατο|δηριό|ωντες·
darin aber zwei streitend.

[753] καὶ τὸν μὲν προπά|ροιθε Πέ|λοψ ἴθυ|νε, τι|νάσσων|
und den zwar vor weg schüttelnd

[754] ἥνία, σὺν δέ οἱ|ἔσκε πα|ραιβάτις|ἵπποδά|μεια·
mit aber ihm

[755] τὸν δὲ με|ταδρομά|δην ἐπὶ|Μυρτίλος|ῆλασεν|ἵππους·
den aber nach rennend gegen

[756] σὺν τῷ δ' Οἰνόμα|ος προτε|νὲς δόρυ|χειρὶ με|μαρπῶς|
mit dem aber lang vorgestreckten ergriffen habend

[757] ἄξονος ἐν πλή|μνησι πα|ρακλιδὸν|ἀγνυμέ|νοιο|
in seitlich zerbrechenden

[758] πῖπτεν, ἐ|πεσσύμε|νος Πελο|πήια|νῶτα δα|ΐξαι·
herbei stürzend pelopische

[759] ἐν καὶ Ἀ|πόλλων|Φοῖβος ὁ|ιστεύ|ων ἐτέ|τυκτο·
darin auch pfeilend

[760] βούπαις οὐπῶ|πολλός, ἐ|ῆν ἐρύ|οντα κα|λύπτρης|
noch nicht groß, die eigene schützend

[761] μητέρα θαρσαλέ|ως Τιτυ|ὸν μέγαν,|ὃν ῥ' ἔτε|κέν γε|
kühn groß, den ja eben

[762] δῖ' Ἐλά|ρη, θρέ|ψεν δὲ καὶ|ἄψ ἐλο|χεύσατο|Γαῖα·
göttliche aber auch wieder

[763] ἐν καὶ Φρίξος ἔ|ην Μινυ|ήιος ὥς ἐτε|όν περ|
darin auch minyisch wie wahr eben

[764] εἰσαί|ων κρι|οῦ, ὁ δ' ἄρ'|ἐξενέ|ποντι ἐ|οικώς·
hinein hörend der aber ja heraus sprechend dem gleich.

[765] κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμόν,
jene wohl hin schauend und

[766] ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἔσακουσαι
hoffend dicht irgendeine von ihnen

[767] βάξιν, ὃ καὶ δὴ ρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
die auch lange zwar auf

[768] τοῖ' ἄρα δῶρα θεῖας Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
solche ja Tritonis

[769] δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκὼς βόλον, ὃ ρ' Ἀταλάντη
mit der rechten aber weit schießenden, das ja

[770] Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν,
in einst ihm

[771] πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεν ἔπρεσθαι
bereit willig entgegen gehend· um denn

[772] τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κούρην,
die aber denn er selbst freiwillig

[773] δεῖσεν δ' ἀργαλέας ξριδας φιλότητος ἔκκητι.
aber schmerzliche um willen.

[774] βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν, φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
aber hin zu hellem gleich,

[775] ὃν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
welchen ja auch neu ehelichen eingeschlossen seiend

[776] νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπὲρ ἀντέλλοντα,
über gegen auf gehend,

[777] καὶ σφισι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
und ihnen des dunkel blauen durch

[778] καλὸν ἐρευνθόμενος, γάνυται δέ τε ἠιθέοιο
schön errötend seiend, aber auch des Jünglings

[779] παρθένος ἱμεῖρουσα μετ' ἄλλοδαποῖσιν ἐόντος
begehrend mit fremden seienden

[780] ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
welchem auch sie Braut

[781] τῷ ἴκελος πρὸ πόλῃος ἀνὰ στίβον ἦεν ἥρως.
jenem gleich vor hin auf

[782] καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
und ja als eben und auch innerhalb

[783] δημότεροι μὲν ὀπίσθεν ἐπεκλονέοντο γυναικες,
bürgerliche aber hinten

[784] γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
freudig er aber auf gestützt habend

[785] νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
ohne Scheu, bis glänzende

[786] Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
aber dem sichtbar Gewordenen

[787] δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σάνιδεσσιν.
mit gut ge zimmerten zusammen gefügt worden

[788] ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
dort ihn in all glänzendem

[789] ἔσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα
eilends der schönen durch führend

[790] ἀντία δεσποίνης· ἣ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
gegenüber sie aber seitwärts geworfen habend

[791] παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηίδας· ἔμπα δὲ τὸν γε
jungfräulichen dennoch aber den ja

[792] αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισιν·
sich scheuend schmeichelnden·

[793] ἔεινε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
warum verweilend über außerhalb

[794] ἥσθ' αὐτῶς; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστν,
so; da nicht ja unter

[795] ἀλλὰ θρηκίης ἐπὶ νάστιοι ἠπείροιο
sondern Zu zügler

[796] πυροφόρους ἀρόωσι γύας· κακότητα δὲ πᾶσαν
weizen tragende aber ganze

[797] ἐξερέω νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
un trügllich, damit gut auch ihr selbst.

[798] εὔτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
als mein

[799] τηνίκα | ὀρηκίην, οἳ | τ' ἀντία | ναιετάουσιν,
damals die auch gegenüber

[800] δήμου ἄπορνούμενοι | λαοὶ πέρθεσκον ἑπαύλους
auf brechend

[801] ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα | ληίδα | κούραις
aus den selben aber un endliche

[802] δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεῆς | πορσύνετο | μήτις
hierher ver derblichen aber

[803] Κύπριδος, ἥ τέ σφιν θυμοφθόρον | ἔμβαλεν ἄτην.
die auch ihnen herz verderbende

[804] δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, | ἐκ δὲ μελάθρων,
ja denn der Ehe zwar aus aber

[805] ἧ ματίῃ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο | γυναικας·
welcher törichten nachgegeben habend,

[806] αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήταις | παρίαυον,
aber Beute speer erworbenen

[807] σφέτλιοι. ἧ μὲν δερὸν ἐτέτλαμεν, | εἰ κέ ποτ' αὖτις
erbarmungslose. wahrlich ja lange ob wohl einmal wieder

[808] ὅψε με ταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον | αἰεὶ
spät das aber zweifache immer

[809] πῆμα κακὸν προύβαινε· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
schlimmes aber

[810] γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίῃ δ' ἀνέτελλε | γενέθλη.
echte in dunkle aber

[811] αὖτως δ' ἀδμήτες τε κόραι, | χήραι τ' ἐπὶ τῇσιν
ebenso aber unvermählte und Witwen auch über diesen

[812] μητέρες ἄμ πτολίεθρον ἀτημελές | ἀλάληντο.
durch un gepflegte

[813] οὐδὲ πατήρ ὀλίγον περ ἐῆς ἀλέγιζε | θυγατρός,
auch nicht ein wenig doch seiner

[814] εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην | ὀρώωτο
wenn auch in misshandelt werdende

[815] μητρὶ ἧς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθαλοῦ· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
unter frevlerischen· auch nicht von

[816] λώβην, ὥς τὸ πάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον.
wie das früher, un schöne

[817] οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μελε θυμῷ.
auch nicht

[818] ἀλλ' οἴαι κοῦραι ληϊτίδες ἔν τε δόμοισιν
sondern allein Beute in und

[819] ἔν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλονται.
in und und auch

[820] εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
bis irgendein uns über mächtigen

[821] ἄψ ἀναερχομένους θρηκῶν ἀπο μηκέτι πύργοις
wieder hinauf kehrende von weg nicht mehr

[822] δέχθαι, ἢν' ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἢέ πη ἄλλῃ
damit oder dasselbe wie oder irgendwo andern

[823] αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοντο.
zu den selben Beute aufgebrochen worden

[824] οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσον ἔλειπτο
sie aber ja gesetzt habend so viel wie

[825] ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
männliches durch zurück, wo noch jetzt ja

[826] θρηκίης ἄροσιν χιωνώδεα ναιετάουσιν.
schnee reich

[827] τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
daher ihr heimisch· wenn aber wohl hier

[828] ναιετάειν ἐθέλοις, καὶ τοι ἄδοι, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
auch dir wahrlich auch wohl dann

[829] πατὴρ ἐμῆο θόαντος ἔχουσ γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
meines und nicht etwas dich

[830] γαῖαν ὀνόσσεισθαι· περὶ γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
in bezug auf denn reich an Ackerland anderer

[831] νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλλ' ναιετάουσιν.
der Ägäischen welche in

[832] ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπες
sondern jetzt zu gehend

[833] μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πρόληρος.
unsere, und nicht außerhalb

[834] Ἰσκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
mildernd welches

[835] ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παρὰβλήδην προσέειπεν
aber er diese eben seitwärts

[836] Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμῷδεός ἀντιῶσαιμεν
sehr wohl herz freudigen

[837] χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὁπάζεις.
die welche uns deiner

[838] εἴμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἔκαστα
aber zurück kehrend wieder durch sobald wohl je des

[839] ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορίῃ δὲ μελέσθω
gemäß aber

[840] σοί γ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἄθερίζων
dir ja selbst und ich freilich zwar nicht verachtend

[841] χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
aber mich leid vollen

[842] ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
so, und der rechten sogleich aber zurück

[843] βῆ ῥ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ja um aber den eben anders woher andere

[844] μυρίαι εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
unzählige hoch erfreut, bis

[845] ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' ἐυτροχάλοισιν ἀμάξαις
danach aber wohl räderigen

[846] ἄκτῃν εἰσαπέβαν, ξεινήια πολλὰ φέρουσai,
viele bringend,

[847] μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
als schon alles ununterbrochen

[848] τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
den ja gerufen habend

[849] καὶ δ' αὐτοὺς ξεινούσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
und aber sie selbst zu ihren

[850] ῥηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὥρσεν
leicht. denn zu süßen

[851] Ἥφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
viel ratende, damit wohl wieder

[852] νάηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
später un befleckt

[853] ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆιον ἐς δόμον ὥρτο
da er zwar königlichen in

[854] Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἔκαστος,
die aber anderen wo hin auch je der,

[855] Ἥρα κληῖος ἀνευθεν, ὃ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
abseits, der denn bei

[856] αὐτὸς ἐκὼν παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
selbst frei willig wenige auch ab getrennt worden seiend

[857] αὐτίκα δ' ἄστὺ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνησι γεγῆθει
sofort aber und

[858] καπνῷ κνισήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
duftendem ringsum voll· besonders aber der anderen

[859] ἀθανάτων Ἥρης υἷα κλυτὸν ἥδ' ἐκαὶ αὐτὴν
der Unsterblichen berühmten und auch selbst

[860] Κύπριν ἀοιδῇσιν θυέεσσι τε μειλίσσοντο.
auch

[861] ἀμβολίῃ δ' εἰς ἥμαρ ἀεὶ ἐξ ἥματος ἦεν
aber bis zum immer aus

[862] ναυτιλίης· δὴρὸν δ' ἄν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
lange aber wohl am Ort bleibend,

[863] εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπ' ἀνευθε γυναικῶν
wenn nicht zusammen getrommelt habend fern

[864] Ἥρα κλέης τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν·
solchen schmähend

[865] δαίμονιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἶμ' ἀποέργει
bürgerliches

[866] ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
uns; oder bedürftig hierher

[867] κεῖθεν, ὁ νοσῶν πολὺ ἡτιδίας; αὐτοὶ δ' ἔαδεν
 von dort, tadelnd habend am Ort aber

[868] ναῖον τας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
 wohnend fette

[869] οὐ μὰν εὐκλείεις γε σὺν ὀθνεῖησι γυναιξίν
 nicht gewiss ruhm voll ja mit fremden

[870] ἐσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δὴρὸν ἐλμένοι· οὐδέ τι κῶας
 so auf lange er hoffend· und nicht etwas

[871] αὐτόμα τον δῶσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 von selbst irgendeiner genommen habend den Gebet getan Habenden.

[872] ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 wieder je der zu den Seinen· den aber in

[873] Ὑπὶ ὅλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
 den ganzen Tag, bis

[874] παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἐβᾶξιν ἵκηται.
 große auch ihn

[875] ὥς νεῖκεσεν ὁμίλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 so wider sprechend aber nicht nun einer

[876] ὁμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
 noch

[877] ἀλλ' αὖτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 sondern ebenso von der Versammlung

[878] σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
 eilend. die aber ihnen sobald

[879] ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
 wie aber wenn schöne

[880] πέτρης ἐκχύνειν σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 heraus gegossen seiend um aber

[881] ἐρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 tau frisch die aber süßen ein andermal anderen

[882] καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταί γε
 ge flogen seiend· so ja jene eben

[883] ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
 eifrig um klagend seiend

- [884] χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,
und auch je den,
- [885] εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὁπάσσαι.
betend den Seligen un schädliche
- [886] ὥς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
so aber auch genommen habend
- [887] Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
die aber ihr des Gehenden.
- [888] Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἐταίροις
auch dich mit un versehrten wieder
- [889] χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα
goldenes bringend
- [890] αὖτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον. ἦδε δὲ νῆσος
so eben, wie auch dir lieb. diese aber
- [891] σκήπτρά τε πατρός ἐμείοπαρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
auch meines wenn auch später
- [892] δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλης ἄψορρον ἰκέσθαι.
ja einmal heimgekehrt habend rückwärts
- [893] ῥηιδίως δ' ἂν ἐοῖ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
leicht aber wohl für dich auch zahl losen
- [894] ἄλλων ἐκ πόλιν· ἀλλ' οὐ σύγε τήνδε μενοινῆν
anderer aus aber nicht du aber diese
- [895] σχήσεις, οὐτ' αὖτὴ προτιόσσομαι ὥδε τε λείσθαι.
noch ich selbst so
- [896] μνώεο μὴν ἀπείων περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
doch abwesend zwar dennoch auch heimkehrender schon
- [897] Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
aber uns das wohl
- [898] πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ μεθεοὶ δώωσι τεκέσθαι.
willig, wenn ja nun mich
- [899] τὴν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἀγαίμενος προσέειπεν·
die aber wieder bewundernd
- [900] Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
die zwar so schicklich alles

[901] ἐκ μακά|ρων· τύ|νη δ' ἐμέ|θεν πέρι|θυμὸν ἀ|ρείω|
 aus der Seligen· du aber meiner um besseren

[902] Ἰσχάν', ἐ|πεὶ πά|τρην μοι ἄ|λις Πελί|αο ἔ|κητι|
 da mir genug um willen

[903] ναιετά|ειν· μοῦ|νόν με θε|οὶ λύ|σειαν ἀ|έθλων·|
 allein mich

[904] εἰ δ' οὐ|μοι πέ|πρωται ἐς|Ἑλλάδα|γαῖαν ἰ|κέσθαι|
 wenn aber nicht mir nach

[905] τηλοῦ ἀ|ναπλώ|οντι, σὺ δ' ἄρσενα|παῖδα τέ|κῃαι·|
 fern hinauf segelnd, du aber männlichen

[906] πέμπε μιν|ῆβή|σαντα Πε|λασγίδος|ἔνδον ἰ|ωλοῦ|
 ihn erwachsen geworden des innen

[907] πατρί τ' ἐ|μῷ καὶ|μητρὶ δύ|ης ἄκος, ἦν ἄρα|τούς γε|
 und meinem auch wenn doch diese ja

[908] τέτμη ἔ|τι ζώ|οντας, ἵν'|ἄνδιχα|τοῖο ἄ|νακτος|
 noch lebend, damit zweifach deines

[909] σφοῖσιν|πορσύνωνται ἐ|φέςτιοι|ἐν μεγά|ροισιν·|
 den Ihrigen herd ansässige in

[910] ἦ, καὶ ἔ|βαιν' ἐπὶ|νῆα πα|ροίτατος· ὥς δὲ καὶ|ἄλλοι|
 so, auch zu vorderster· so aber auch andere

[911] βαῖνον ἀ|ριστῇ|ες· λά|ζοντο δὲ|χερσὶν ἐ|ρετμὰ|
 aber

[912] ἐνσχερῶ|ἐζόμε|νοι· πρυ|μνήσια δέ|σφισιν Ἄ|ργος|
 dicht bei sitzend· aber ihnen

[913] λῦσεν ὑ|πὲκ πέ|τρης ἀλι|μυρέος· ἔνθ' ἄρα|τοί γε|
 unter weg salz bespülten. da ja ihnen ja

[914] κόπτον ὕ|δωρ δολι|χῆσιν ἐ|πικρατέ|ως ἐλά|τησιν·|
 langen mit Stärke

[915] ἐσπέρι|οι δ' Ὀρ|φῆος ἐ|φημοσύ|νησιν ἔ|κελσαν|
 am Abend aber

[916] νῆσον ἐς|Ἥλέ|κτηρης Ἀτ|λαντίδος, ὅφρα δα|έντες|
 zu damit erfahren habend

[917] ἀρρή|τους ἀγα|νῆσι τε|λεσφορί|ησι θέ|μιστας|
 unaussprechliche mit milden

[918] σωότε|ροι κρυό|εσσαν ὑ|πεὶρ ἄ|λα ναυτίλ|λουντο.
sicherer kalte über

[919] τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέ|ρω μυ|θήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ|
davon zwar noch nicht weiter aber auch selbst

[920] νῆσος ὁ μῶς κεχά|ροιτο καὶ οἱ λάχον| ὄργια κεῖνα|
ebenso auch die jene

[921] δαίμονες ἐνναέ|ται, τὰ μὲν οὐ θέμις| ἅμιν ἀ|εῖδεν.
die zwar nicht uns

[922] κεῖθεν δ' εἰρεσί|η Μέλανος διὰ| βένθεα πόντου|
von dort aber schwarzen durch

[923] ἰέμε|νοι τῇ μὲν Θρη|κῶν χθόνα, τῇ δὲ πε|ραίην|
strebend der einen zwar der anderen aber jenseitige

[924] Ἰμβρον ἔ|χον καθύ|περθε· νέ|ον γε μὲν ἡέλί|οιο|
oberhalb· soeben ja zwar

[925] δυομέ|νου Χερό|νησον ἐπὶ πρού|χουσιν ἴ|κοντο.
untergehend seiender zu vorragend seiende

[926] ἔνθα σφιν λαι|ψηρὸς ἄ|η νότος, ἰστί|α δ' οὖρῳ|
dort ihnen rasch aber

[927] στησάμε|νοι κού|ρης Ἀθα|μαντίδος αἰπὰ ρέ|εθρα|
aufgestellt habend athamantischen steile

[928] εἰσέβα|λον· πέλα|γος δὲ τὸ μὲν καθύ|περθε λέ|λειπτο|
aber das zwar oben

[929] ἦρι, τὸ δ' ἐννύχ|ιοι Ῥοι|τειάδος ἔνδοθεν| ἀκτῆς|
am Morgen, das aber nächtlich roitäischen von innen

[930] μέτρεον, Ἰδαί|ην ἐπὶ δεξιὰ| γαῖαν ἔ|χοντες.
idaiische zu rechte haltend.

[931] Δαρδανί|ην δὲ λι|πόντες ἐπιπροσέ|βαλλον Ἀ|βύδῳ,
dardanische aber verlassend

[932] Περκῶ|την δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀ|βαρνίδος ἡμαθό|εσσαν|
aber zu der auch sandige

[933] ἱό|να ζαθέ|ην τε πα|ρήμει|βον Πιτύ|ειαν.
heilige und

[934] καὶ δὴ τοί γ' ἐπὶ νυκτὶ δι|άνδιχα| νηὸς ἰ|ούσης|
und ja ihnen ja bei zweigeteilt gehend

[935] δίνη πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 purpurn wogend

[936] ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ξνδοθι νῆσος
 aber eine steil drinnen

[937] τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήϊου ῥηπεύροιο
 ein wenig von phrygischen getreide reichen

[938] εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 in geneigt seiend, so weit ja

[939] χέρσῳ ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἄκται
 vornüber geneigt hin gelagert· in aber ihr

[940] ἀμφιδυμοί, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσὴ ποιο.
 beiderseits liegend, aber über

[941] Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετῶντες·
 es rings um wohnend·

[942] καὶ τὸ μὲν ὑβρίσται τε καὶ ἄγριοι ἐνναίουσιν
 und das zwar übermütige und auch wilde

[943] Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 groß

[944] ἕξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἡερέθονται,
 sechs denn jedem über mächtig

[945] αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 die zwar von kräftigen zwei, die aber darunter

[946] τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 vier mit schrecklichsten auf angefügt seiend.

[947] ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνες ἀμφενέμοντο
 aber wieder und

[948] ἄνδρες· ἐν δ' ἥρως Λινῆιος υἱὸς ἄνασσεν
 in aber des Lineus

[949] Κύζικος, ὃν κόρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
 den des göttlichen

[950] Αἰνὴ τη. τοὺς δ' οὔτι καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες
 jene aber nicht auch sehr furchtbare doch seiend

[951] Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·

[952] τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
 dessen denn die ersten entsprungen seiend.

[953] ἔνθ' Ἀργῷ προὔτυπεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 dort sich beeilend

[954] Θρηκίῳ, Καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 thrakischen, schöner aber laufend.

[955] κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 dorthin auch kleinen gelöst habend

[956] Τίφους ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
 unter

[957] κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 bei anderen aber welcher

[958] βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
 schwer· aber jenen ja

[959] Νηλεΐδαι μετόπισθεν ἰάονες ἰδρύσαντο
 später

[960] ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνῃς.
 welches der Iasonischen in

[961] τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
 sie aber zusammen und auch selbst

[962] Κύζικος ἀντήσαντες ὅτε στόλον ἠδὲ γένεθλῃν
 entgegen gehend als und

[963] ἔκλυον, οἵτινες εἶεν, ἐυξείνως ἀρέσαντο,
 welche auch immer gastfreundlich

[964] καὶ σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας
 und sie weiter vorwärts gehend seiend

[965] ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι,
 in

[966] ἔνθ' οἳ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
 dort die ja Embasi schen

[967] εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίας τ' ἐμελοντο.
 gesetzt habend bei und

[968] δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν
 aber selbst liebliches Mangel habenden

[969] μῆλ' ἄ θ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
und zugleich· ja denn ihm wenn wohl

[970] ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόν γε
göttlicher sogleich den ja

[971] μέλιχον ἀντιάαν, μὴ δὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
milde und nicht

[972] ἴσόν που καὶ κείνῳ ἐπισταχύεσκον ἱούλοι,
gleich wohl und jenem

[973] οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
und nicht nun noch sich freuend

[974] ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
aber noch ihm in un befleckt

[975] ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
perkotischer entsprossen seiend,

[976] Κλειτή ἐυπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρός
schön gelockt, die zwar kürzlich seit

[977] θεσπεσίῳς ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
mit wunder baren von jenseits.

[978] ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
aber auch dennoch und verlassend und

[979] τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
jenen mit aber von

[980] ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίζ· ἦτοι ὁ μὲν σφεων
einander aber abwechselnd· freilich der zwar der Ihrigen

[981] πεύθετο ναυτιλίας ἄνυσιν, Περίαο τ' ἐφετμάς·
und

[982] οἱ δὲ περικτιόνων πόλιν καὶ κόλπον ἅπαντα
die aber und ganzen

[983] εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
der weiten nicht zwar weiter hin

[984] ἥϊδει καταλέξαι ἐλδομένοισι δαῖῃναι.
begehrenden

[985] ἡοῖ δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
aber großen damit auch sie selbst

[986] θηρή|σαιντο πό|ρους κεί|νης ἀλός· ἐκ δ' ἄρα τοί γε|
 jener aus aber ja ihnen eben

[987] νῆα Χυ|τοῦ λιμέ|νος προτέ|ρω ἐξήλασαν ὄρμον·|
 des Chytos weiter vor

[988] ἥδε δ' Ἰ|ησονί|η πέφα|ται ὁδός, ἥνπερ ἐ|βησαν·|
 diese aber Iasonische welche eben

[989] Γηγενέ|ες δ' ἐτέ|ρωθεν ἀπ' οὔ|ρεος ἀί|ξαντες|
 aber von der anderen Seite von hervorge sprungen

[990] φράξαν ἀ|πειρεσί|οιο Χυ|τοῦ στόμα νειόθι|πέτρης|
 un endlichen des Chytos unten

[991] πόντιον, οἷά τε θῆ|ρα λο|χώμενοι ξνδον ἐ|όντα·|
 Meer passage, wie auch auf der Lauer liegend innen seiend.

[992] ἀλλὰ γὰρ αὔθι λέ|λειπτο σὺν ἀνδράσιν|ὀπλοτέ|ροισιν|
 aber denn am Ort mit jüngeren

[993] Ἡρακλέ|ης, ὃς δὴ σφι πα|λίντονον αἶψα τα|νύσας|
 der ja ihnen rück gespanntes sogleich gespannt habend

[994] τόξον ἐ|πασσυτέ|ρους πέλα|σε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ|
 immer dichter die aber auch selbst

[995] πέτρας ἀμφι|ρωγας ἀ|ερτά|ζοντες ἐ|βαλλον·|
 zwei spaltige empor hebend

[996] δὴ γὰρ που κα|κεῖνα θε|ὰ τρέφεν αἰνὰ πέ|λωρα|
 ja denn wohl und jene schreckliche

[997] Ἦρη, Ζηνὸς ἄ|κοιτις, ἀ|έθλιον Ἡρα|κλῆι·|
 als Kampf aufgabe

[998] σὺν δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑ|πότροποι ἀντιό|ωντες·|
 mit aber auch die anderen angeblich zurück kehrend entgegen gehend,

[999] πρίν περ ἀνε|λθέμε|ναι σκοπι|ήν, ἥ|πτοντο φό|νοιο|
 ehe doch

[1000] γηγενέ|ων ἥ|ρωες ἀρ|ήιοι, ἥμὲν ὁ|ιστοῖς|
 kriegs mutig, sowohl

[1001] ἥδὲ καὶ ἐγχεί|ησι δε|δεγμένοι, εἰσόκε πάντας|
 und auch empfangen habend, bis alle

[1002] ἀντιβί|ην ἀ|σπερχές ὁ|ρινομέ|νους ἐδά|ιξαν·|
 wider Gewalt un ablässig an stürmende

[1003] ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
wie aber wann immer lange frisch geschlagen worden

[1004] ὕλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,
der Reihe nach auf

[1005] ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
damit befeuchtet worden starke

[1006] ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένοσ πολιοῖο τέταντο
so sie in grau schimmernden

[1007] ἐξείρης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
der Reihe nach, andere zwar in salziges zusammen

[1008] δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθεν
tauchend und aber oben

[1009] χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγίαλοῖο
streckend seiend· jene aber wiederum,

[1010] κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
zwar aber in

[1011] ἄμφω ἄμ' οἷω νοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
beide zugleich und

[1012] ἦρως δ' ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
aber ,als ja ihnen furcht los

[1013] δὴ τότε πείσματα νηδὺς ἐπὶ πνοίῃς ἀνέμοιο
ja dann bei

[1014] λυσάμενοι προτέρωσε διέξ αἰὼς οἶδμα νέοντο.
gelöst habend weiter vorwärts hindurch

[1015] ἡ δ' ἔθεεν λαίφρεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
sie aber den ganzen Tag· nicht zwar ziehender

[1016] νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
noch standhaft, sondern

[1017] ἀντίαι ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
entgegen stehende raubend rückwärts bis

[1018] αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοισιν ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
wieder gast freundlichen aus aber ja

[1019] αὐτονοχί· ἱερὴ δὲ φαίνεται ἡδ' ἔτι πέτρῃ,
selb nächtlich· heilig aber diese noch

[1020] ἧ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
 bei welcher herum herbei geeilt seiend

[1021] οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
 und nicht jemand sie aufmerksam

[1022] ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνες ἄψ ἀνιόντας
 und nicht unter wieder hinauf steigende

[1023] ἦρωας νημερτὲς ἐπήισαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
 genau sondern wohl

[1024] Μακρίων εἰσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
 der Makrier pelasgisches

[1025] τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
 daher auch anlegend habend gegen sie selbst

[1026] σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
 mit aber und auch einander

[1027] ὅξεϊ ἦ ἴκελοι ῥιπῇ πυρός, ἦ τ' ἐνὶ θάμνοισι
 scharfen gleich die auch in

[1028] αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
 dürrer gefallen seiend in aber

[1029] δεινὸς τε ζαμενὴς τε Δολιόνιῳ πέσε δῆμῳ.
 schrecklich und übermächtig und dolionischen

[1030] οὐδ' ὄγε δηιοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
 auch nicht er eben über wieder

[1031] οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
 heim Braut Gemächer und

[1032] ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἐοῖο
 aber ihn gewandt direkt seines Eigenen

[1033] πλῆξεν ἐπαίξας στήθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 herzu sprung habend mittlere, um aber

[1034] ὅστέον ἐρραίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
 der aber in gelöst worden

[1035] μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐποτ' ἀλύξαι
 dies denn niemals

[1036] θνητοῖσιν· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος.
 den Sterblichen· überall aber rings weit

[1037] ὥς τὸν ὀϊόμενον· πού ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
so den meinent wohl des unerfreulichen außerhalb

[1038] εἶναι ἀριστῆων αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
der Besten selbst unter

[1039] μαρνάμενον· κείνοισι· πολλοὶ δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
kämpfend jenen· viele aber andere

[1040] ἔκταθεν· Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
zwar

[1041] ἥδ' ἐμὲ γαβρόν· τιν' σφόδρ' ἐνάρειξεν Ἄκαστος·
und auch aber

[1042] Πηλεὺς δ' ἐξέλυν ἀρηιθρόν τε Γέφυρον·
aber kriegsmutigen und

[1043] αὐτὰρ ἐϋμμελίης Τελαμῶν βασιλῆα κατέκτα·
aber speer geübte

[1044] Ἴδας δ' αὖτις Προμέα, Κλυτίος δ' Ἰάκινθον ἔπεφνεν,
aber wieder aber

[1045] Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσάκεα Φλογίον τε.
aber beide und.

[1046] Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμον ἦα
aber zu jenen kühnen

[1047] ἥδ' ἐκαὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
und auch auch welche noch alle

[1048] ἐνναέται τιμαῖς ἠρώσι· κυδαίνουσιν.
heroischen

[1049] οἱ δ' ἄλλοι εἵξαντες ὑπέτρεσαν, ἥνυτε κίρκους
die aber anderen weichend gleichwie

[1050] ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
schnell fliegende scharenweise

[1051] ἐς δ' ἐπύλας ὁμάδω πέσον ἄθροοι· αἶψα δ' αὐτῆς
in aber versammelt· sogleich aber selbst

[1052] πλῆτο πόλις στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
klagenden

[1053] ἥωθεν δ' ὅλοῃν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
bei Morgengrauen aber verderbliche und ratlose

[1054] ἀμπλακί|ην ἄμ|φω· στυγε|ρὸν δ' ἄ|χος εἶ|λεν ἰ|δόντας|
 beide· verhassten aber gesehen habende

[1055] ἥρ|ωας Μινύ|ας Αἰ|νήιον υἷ|α πά|ροιθεν|
 minyische aineischen vorn

[1056] Κύζικον| ἐν κονί|ησι καὶ| αἵματι| πεπτη|ῶτα·|
 in und gefallen seiend.

[1057] ἤματ|α δὲ τρία| πάντα γό|ων, τίλ|λοντό τε| χαίτας|
 aber drei alle klagend, und

[1058] αὐτοῖ| ὁμῶς| λαοί| τε Δο|λίονες· αὐτὰρ ἔ|πειτα|
 selbst gleichermaßen und aber danach

[1059] τρίς| περὶ| χαλκεί|οις σὺν| τεύχεσι| δινη|θέντες|
 dreimal um ehernen mit herum gewirbelt worden

[1060] τύμβω| ἐνεκτερέ|ιξαν, ἐ|πειρή|σαντό τ' ἄ|έθλων·|
 und

[1061] ἧ| θέμις, ἄμ| πεδί|ον λει|μώνιον, ξνθ' ἔ|τι νῦν| περ|
 welche auf wiesenreiche, wo noch jetzt eben

[1062] ἀγκέχυ|ται τόδε| σῆμα καὶ| ὀπιγό|νοισιν ἰ|δέσθαι·|
 dieses auch den Spätgeborenen

[1063] οὐδὲ| μὲν οὐδ' ἄ|λοχος Κλεί|τη φθιμέ|νοιο λέ|λειπτο·|
 auch nicht zwar auch nicht des Verstorbenen

[1064] οὗ| πόσι|ος μετό|πισθε· κα|κῶ δ' ἐπὶ| κύντερον| ἄλλο·|
 dessen späterhin· aber dazu schlimmeres anderes

[1065] ἥνυσεν,| ἀψαμέ|νη βρόχον| αὐχένι·| τὴν δὲ καὶ| αὐταῖ|
 angefasst habend die aber auch selbst

[1066] νύμφαι| ἀποφθιμέ|νην ἀλ|σιίδες| ὠδύ|ραντο·|
 verstorben seiende waldige

[1067] καὶ οἱ ἄ|πὸ βλεφά|ρων ὅσα| δάκρυα| χεῦαν ἔ|ραζε,|
 und ihr von so viel wie zu Boden,

[1068] πάντα| τά γε κρή|νην τεῦ|ξαν θεαί,| ἦν καλέ|ουσιν|
 alle die ja die

[1069] Κλείτην,| δυστή|νοιο πε|ρικλεῆς| οὔνομα| νύμφης·|
 der Unglücklichen berühmten

[1070] αἰνότα|τον δὴ| κεῖνο Δο|λιονί|ησι γυ|ναιξιν|
 schrecklichstes ja jenes den dolionischen

[1071] ἀνδράσι | τ' ἐκ Διὸς | ἡμᾶρ ἐπὶ | πῆλυθεν· οὐδὲ γὰρ | αὐτῶν
und von auch nicht denn ihrer

[1072] ἔτλη | τις πᾶσ | σασθαι ἐ | δητύος, οὐδ' ἐπὶ | δηρὸν
jemand auch nicht über lange

[1073] ἐξ ἀχέ | ων ἔρ | γοιο μὴ | ληφάτου ἐμνώ | οντο·
aus der Mühle

[1074] ἀλλ' αὖ | τως ἄ | φλεκτα δι | αζώ | εσκον ἔ | δοντες.
aber ebenso ungekochte essend.

[1075] ἔνθ' ἔτι | νῦν, εὖτ' ἄν | σφιν ἐ | τήσια χύτλα | χέ | ωνται
da noch jetzt, wenn wohl ihnen jährliche

[1076] Κύζικον | ἐνναί | οντες ἰ | άονες, ἔμπεδον | αἰεὶ |
wohnend fest immer

[1077] πανδή | μοιο μύ | λης πελά | νους ἐπα | λετρεύ | ουσιν.
des gesamten Volkes

[1078] ἐκ δὲ τό | θεν τρη | χεῖαι ἀ | νηέρ | θησαν ἄ | ελλαι
von aber dorthier rauhe

[1079] ἡμαθ' ὁ | μοῦ νύ | κτας τε δυ | ῶδεκα, τοὺς δὲ κα | ταῦθι |
zusammen und zwölf, diese aber am Ort

[1080] ναυτίλ | λεσθαι ἔ | ρυκον. ἐ | πιπλομέ | νη δ' ἐνὶ | νυκτὶ |
herein kommend seiender aber in

[1081] ὧλλοι | μέν ῥα πᾶ | ρος δεδ | μημένοι εὐνά | ζοντο |
die anderen zwar ja zuvor gebändigt worden

[1082] ὕπνω ἀ | ριστῇ | ες πύμα | τον λά | χος· αὐτὰρ Ἄ | καστος |
zuletzt erlangt habend· aber

[1083] Μόφος | τ' Ἀμ | πυκίδης ἀ | δι | νὰ κνώσ | σοντας ἔ | ρυντο·
und laut schnarchend

[1084] ἡ δ' ἄρ' ὕ | περ ξαν | θοῖο κα | ρήατος Αἰ | σουνί | δαο |
sie aber ja über blonden

[1085] πωτᾶτ' ἄλ | κυο | νις λιγυ | ρῇ ὅπ | ι θεσπ | ίζουσα |
mit heller weissagend

[1086] λῆξι | ν ο | ρινομέ | νων ἀνέ | μων· συ | νέ | ηκε δὲ Μό | φος |
der aufgewühlten aber

[1087] ἀκταί | ης ὄρ | νιθος ἐ | ναίσιμον ὅ | σσαν ἀ | κούσας·
der Küsten günstige gehört habend.

[1088] καὶ τὴν | μὲν θεὸς | αὐτὶς ἀπέτραπεν, | ἵζε δ' ὕπερθεν
und sie zwar wieder aber oben

[1089] νηίου | ἀφλάστοιο | μετήορος | ἀίξασα.
des Schiffes hoch oben auf springend.

[1090] τὸν δ' ὄγε | κεκλιμένον | μαλακοῖς ἐνὶ | κώεσιν οἴων.
den aber er eben geneigt seienden weichen in

[1091] κινήσας | ἀνέγειρε | παρὰσχεδόν, | ὥδ' ἔειπεν.
bewegend nahe bei, so und

[1092] Ἀἰσονίδῃ, | χρειώ σε τόδ' | ἱερὸν | εἰσανιόντα
dich dies heiligtüm hinein gehend

[1093] Δινδύμου | ὀκρίοντος | ἐϋθρονον | ἰλάξασθαι
steil ragenden wohl thronende

[1094] μητέρα | συμπάντων | μακάρων· | λήξουσι δ' ἅλλαι
der all der Seligen· aber

[1095] ζαχρηεῖς· | τοίην γὰρ ἐγὼ νέον | ὄσσαν ἄκουσα
sehr heftige· solche denn ich soeben

[1096] ἀλκυόνος | ἀλγίης, | ἣ τε κνώσσοντος | ὕπερθεν
des Meeres, die auch des Schlummernden oberhalb

[1097] σεῖο πέριξ | τὰ ἑκάστα | πιφασκομένη | πεπότῃται.
deiner ringsum die jeweiligen offenbarend

[1098] ἐκ γὰρ | τῆς ἀνεμοί | τε θάλασσά τε | νειόθι τε χθών
aus denn von ihr auch auch unten auch

[1099] πᾶσα πεπείρανται | νιφόεν θ' ἔδος | Οὐλύμποιο·
alles schneeig und

[1100] καὶ οἱ, ὅτ' | ἐξ ὀρέων | μέγαν οὐρανὸν | εἰσαναβαίνῃ,
und ihr, wenn aus großen

[1101] Ζεὺς αὐτὸς | Κρονίδης | ὑποχάζεται. | ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
selbst so aber auch andere

[1102] ἀθάνατοι | μάκαρες | δεινὴν θεὸν | ἀμφιέπουσιν.
unsterbliche Selige gewaltige

[1103] ὥς φάτο· | τῷ δ' ἀσπαστὸν | ἔπος γένετ' | εἰσαίοντι.
so ihm aber willkommene hinein hörenden.

[1104] ὥρνυτο | δ' ἐξ εὐνῆς | κεχαρημένος· | ὥρσε δ' ἑταίρους
aber aus erfreut· aber

[1105] πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τέ σφισιν ἐγρομένοισιν
 alle antreibend, und auch ihnen erwachten

[1106] Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 in der Abpykiden- Weissagung des Propheten sprach er.

[1107] αἶψα δὲ κούροτεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 sogleich aber jüngere zwar von getrieben habend

[1108] ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγόν βόας οὖρεος ἄκρην.
 von dort zu steil

[1109] οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 sie aber denn gelöst habend der Heiligen aus

[1110] ἤρεσαν ἐς λιμένα Ὀρηίκιον· ἃν δὲ καὶ αὐτοὶ
 in thrakischen· wohl aber auch selbst

[1111] βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
 weniger in verlassend.

[1112] τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ καὶ πᾶσα περαίη
 diesen aber makrische und ganze Gegenküste

[1113] Ὀρηικίης ἐνὶ χερσὶν ἐαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι.
 der Thrakien in eigenen

[1114] φαίνεται δ' ἡρόεν στόμα Βοσπόρου ἡδὲ κολῶναι
 aber nebelig und

[1115] Μυσία· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο
 mysische· aus aber anderer

[1116] ἄστρῳ τε καὶ πεδίῳ Νηπήιον Ἀδρηστείης.
 und auch Nepeisch

[1117] ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλη,
 aber etwas starkes holz genährt

[1118] πρόχῳ γεράνδρουν· τὸ μὲν ἔκταμον, ὅφρα πέλοιτο
 bis zur Wurzel greisen baum artig· dieses zwar damit

[1119] δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 berg lichen heiliges aber

[1120] εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρίεντι κολῶνῳ
 ordentlich, und ja ihn auf steil ragendem

[1121] ὕδρυσαν φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν,
 über dacht den höchsten,

- [1122] αἶ ρά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
die ja auch aller über aller höchsten
- [1123] βωμὸν δ' αὖ χέραδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
aber wieder um aber
- [1124] στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολίδης ἐμέλονται
um kränzt habend eichenen
- [1125] μητέρα Δινδυμίνην πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
dindymische viel herrschende anrufend,
- [1126] ἐνναέτιν Φρυγίδης, Τιτίην θ' ἅμα Κύλληνόν τε,
ansässig der Phrygien, und zugleich auch,
- [1127] οἱ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
die allein der Vielen und Beisitzer
- [1128] μητέρος Ἰδαίδης κεκλήαται, ὅσοι ξασιν
idakischen so viele
- [1129] δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε νύμφη
Idäischen kretischen, welche einst
- [1130] Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρῃσιν
diktaischen auf mit beiden
- [1131] δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν.
gefasst habend oaxidischen
- [1132] πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
viele aber dies eine
- [1133] Λίσονιδης γουνάζετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν
dar übergießend heiligen
- [1134] αἰθομένους· ἄμυδιδε δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῆ
brennenden· zugleich aber Jünglinge
- [1135] σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
hüpfend bewaffneten
- [1136] καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῇ
und damit wohl
- [1137] δύσφημος πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
unheil voll durch die noch
- [1138] κηδεῖη βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐσαιεῖ
von da immerdar

[1139] ῥόμβω καὶ τυπᾶν ῥεῖν Φρύγες ἰλάσκονται.
und

[1140] ἡ δέ που εὐαγγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
die aber wohl frommen auf

[1141] ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
günstige die aber passenden

[1142] δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
zwar gossen un zahlbar, um aber

[1143] αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
selbst tätig zarter

[1144] θῆρες δ' εἰλυοὺς τε καὶ τὰ ξυλόχους τε λιπόντες
aber zottige auch durch auch verlassen habend

[1145] οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
wedelnd sie aber auch ein weiteres

[1146] θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐτι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
da keineswegs zuvor

[1147] Δίνδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτως
aber ihnen damals des Durstes ebenso

[1148] ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
aus un ablässig· iasonisch aber

[1149] κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
jenes trinkbares Umwohner später.

[1150] καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεῶς θέσαν οὖρεσιν Ἄρκτων,
und damals zwar um

[1151] μέλποντες ῥεῖν πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἡῶ
singend viel herrschende· aber zur

[1152] ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
nachdem geendet haben

[1153] ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
dort jeden der Besten

[1154] ὅστις ἀπολήξειε πανύστατος· ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ
wer aller letzter. um denn

[1155] νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὗνασε πόντον.
windstill hinab aber

[1156] οἱ δὲ γὰρ ληναίῃ πῖσυνοι ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
 sie aber bei Stille zu vertrauend vorwärts

[1157] νῆα βίῃ· τὴν δ' οὐ κε δι' ἐξ ἀλὸς αἴσσουσαν
 dieses aber nicht wohl hindurch eilend

[1158] οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
 auch nicht sturm schnelle

[1159] ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηεσιν αὔραις,
 dennoch aber des auf wallenden mit sehr heftigen

[1160] αἶ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἡρέεθονται,
 die eben aus unter klaren

[1161] τειρόμενοι καὶ δὴ μετελῶφρον· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 leidend seiend und ja aber der diese eben

[1162] πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 zusammen mühende seiende

[1163] Ἡρακλῆης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
 aber gefügte seiende

[1164] ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελιημένοι ἡπείροιο
 aber als ja verlangt habend

[1165] Ῥυνδακίδας προχοῆς μέγα τ' ἥριον Αἰγαίωνος
 ryndakische groß und

[1166] τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
 ein wenig unter weg hinschauend seiend,

[1167] δὴ τότε· ἀνοχλίζων τε τρηχότος οἴδατος ὀλοκοῦς
 ja damals auf rüttelnd des auf gerauten

[1168] μεσσοῦθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 aus der Mitte aber ein anderes zwar er selbst

[1169] ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
 mit beiden haltend seiend schräg, ein anderes aber

[1170] κλύζε παλirroθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ
 mit zurück strömenden tragend seiend. hinauf aber

[1171] παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθειον ἡρεμέουσαι.
 spähend seiend· denn ungewohnt ruhend seiend.

[1172] ἤμος δ' ἀγρόθεν εἴσι φυτοσκάφος ἧ τις ἀροτρεὺς
 wenn aber vom Feld oder irgendein

[1173] ἀσπασίως εἰς αὐτὴν ἐήν, δόρποιο χατίζων,
freudig in die eigene, begehend seiend,

[1174] αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
am Ort aber in ab genutzte seiend

[1175] αὐσταλέος κούρησι, περὶ τριβέας δέ τε χεῖρας
ausgetrocknet ab geriebene und auch

[1176] εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἐῆ ῥήσατο γαστρί·
hin blickend seiend viele dem eigenen

[1177] τῆμος ἄρ' οἷ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥθεα γαίης
da ja sie eben der Kianis

[1178] ἄμφ' Ἀργανθῶνειον ὄρος προχοῆς τε Κίοιο.
um Argantheon und

[1179] τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοὶ φιλότητι κινόοντας
die zwar gastfreundlich gekommen seiende

[1180] δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἥϊά τέ σφιν
jener und ihnen

[1181] μῆλά τε δευομένοις μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλισαν.
und den Mangel Habenden und un zähliges

[1182] ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαῖην
dort aber danach die zwar die anderen aber Bett

[1183] φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
un zählig geerntet habend,

[1184] στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον·
die aber um

[1185] οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντο τε δαῖτα,
die aber mischend seiend, auch

[1186] Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
dem Embasius opfernd seiend unter

[1187] αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
aber er welchen gut befohlen habend

[1188] βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὥς κεν ἐρετμόν
ja in damit wohl

[1189] οἷ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
ihm selbst handlich

[1190] εὔρεν ἔπειτ' ἐλάττην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
dann irre gegangen seiend, weder irgendein vielen

[1191] ἀχθομένην ὀζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
belastet werdend noch und sehr üppig wachsend,

[1192] ἀλλ' οἷον ταναΐης ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
sondern wie der hoch ragenden

[1193] τόσση ὁμῶς μῆκος τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
so groß gleichermaßen und auch in

[1194] ῥίμφα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φάρετρήν
schnell aber Pfeil behälter zwar auf

[1195] αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδου δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
den selben aber von

[1196] τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
diese aber der da mit erz schwerer geschüttelt habend

[1197] νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στόπος ἔλλαβε χερσίν,
von unten mit beiden um

[1198] ἠνορέη πίσυρος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἔρεισεν
vertrauend· in aber breiten

[1199] εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν
gut über getreten habend· vom Boden aber tief wurzelnd doch seiend

[1200] προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
fest verwachsen mit den selben

[1201] ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστόν νεός, εὔτε μάλιστα
wie aber wenn immer unvermutet sobald am meisten

[1202] χειμερὶν ὅλοοιο δύσιν πέλει Ὠρίωνος,
winterlich des verderblichen

[1203] ὑπόθεν ἐμπλήξασα θορῇ ἀνέμοιο κατὰίξιν
von oben an prallend seiend schnell

[1204] αὐτοῖσι σφηνέσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσεται·
mit denselben unter weg

[1205] ὥς ὄγε τὴν ἡειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς
so der da diese zugleich aber hinauf und

[1206] δέρμα θ' ἐλὼν ῥοπάλόν τε παλίσσυτος ὥρτο νέεσθαι.
und genommen habend auch eilends

[1207] τόφρα δ' ὕλας χαλκήν σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλου
 inzwischen aber mit ehernem zusammen abseits

[1208] δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέ οἱ ὕδωρ
 heiligen damit wohl ihm

[1209] φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 ab geschöpft habend zum Abend essen, andere auch alles

[1210] ὅτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 rasch gemäß dem Gehenden.

[1211] δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἥθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν,
 ja denn ihn solchen in selbst

[1212] νηπίαχον τὰ πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 kindlich die ersten aus weg geraubt habend,

[1213] δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν
 des edlen den in

[1214] νηλεῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
 unerbittlich, um des Acker besitzers entgegen gehend seienden.

[1215] ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
 freilich der zwar

[1216] Θειοδάμας ἀνίη βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 getroffen seiend· aber der jenen eben

[1217] βοῦν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 nicht wollenden.

[1218] ἔτετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 denn

[1219] λευγαλέην, ἐπεὶ οὐτι δίκης ἀλέγοντες ἐναίον.
 elenden, da keineswegs achtend seiend

[1220] ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
 aber dies zwar fern wohl

[1221] αἶψα δ' ὃ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
 sogleich aber der ja welche

[1222] πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. οἱ δέ που ἄρτι
 nah Nachbarn diese aber wohl soeben

[1223] νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις,
 denn ihnen allen,

[1224] ὅσαι κεῖσ' ἐρατὸν νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
so viele wie dort lieblich

[1225] Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
nächtlichen stets

[1226] αἱ μὲν, ὅσαι σκοπιᾶς ὀρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους,
die zwar, welche auch immer oder und

[1227] αἶγε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
diese eben zwar wald hütende von ferne

[1228] ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
die aber soeben schön strömenden

[1229] νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
wasser reich· den aber nahe

[1230] κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευνθόμενον χαρίτεσσιν.
und süßen errötend seienden

[1231] πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
hin zu denn ihm zwei hörnige aus leuchtend

[1232] βάλλε σεληναίη. τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησεν
sie aber

[1233] Κύπρις, ἀμχανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
aber kaum

[1234] αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἐνὶ κάλπιν ἔρριπεν
aber er ja sobald die ersten in

[1235] λέχρις ἐπιχρίμφθεις, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
quer gestriffen worden, rings aber unsagbar

[1236] χαλκὸν ἐς ἡρήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἢ γε
in hallenden getragen werdenden, sofort aber sie eben

[1237] λαὶον μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν
den linken zwar von oben auf

[1238] κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
begehend weich mit der rechten aber

[1239] ἀγκῶν' ἔσπασε χειρί, μέσῃ δ' ἐνὶ κάββαλε δίνῃ.
in die mittlere aber

[1240] τοῦ δ' ἥρωος ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἐταίρων
des aber schreiend seienden allein

[1241] Εἰλατίνης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου,
 gehend weiter vor

[1242] δέκτο γὰρ Ἴηρα κλῆα πελώριον, ὀππόθ' ἵκοιτο.
 denn gewaltigen, wann immer

[1243] βῆ δὲ μετὰ ξας Πηγέων σχεδόν, ἥύτε τις θῆρ
 aber eilend nahe, wie wenn jemand

[1244] ἄγριος, ὃν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μῆλων,
 wild, den ja auch von weitem

[1245] λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσεν
 aber glühend auch nicht

[1246] ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
 vorher denn selbst in

[1247] ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
 er aber stöhnend unsagbar, bis

[1248] ὥς τότε ἄρ' Εἰλατίνης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χώρον
 so damals ja stark um aber

[1249] φοῖτα κεκληγῶς· μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
 gerufen habend· elend war aber

[1250] αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὥρτο δίσσθαι,
 sogleich aber gezogen habend großes

[1251] μήπως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλοι, ἢέ μιν ἄνδρες
 damit nicht etwa oder oder ihn

[1252] μούνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληίδ' ἐτοίμην.
 allein seienden aber bereit.

[1253] ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἴηρα κλῆι
 da ihm auf

[1254] γυμνὸν ἐπαίσσων παλάμη ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνων
 bloß eilend wohl aber ihn

[1255] σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
 eilenden nach durch sofort aber

[1256] ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν·
 jammervollen, beschwert seiend

[1257] δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
 verhaszen Kummer aller erste

[1258] οὐ γὰρ Ὑλας κρήνηνδε κιῶν σόος αὖτις ἰκάνει.
 nicht denn zur Quelle gehend heil wieder

[1259] ἀλλὰ ἐλθιστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
 sondern ihn heran gedrängt habend

[1260] ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
 oder ich aber des Schreienden

[1261] ὥς φάτο· τῷ δ' αἰοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 so ihm aber hörenden an reichlich

[1262] κήκλειν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἶμα.
 in aber dunkel unter

[1263] χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 zornig aber zu Boden auf aber

[1264] τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοντα.
 diese worauf ihn stürzend eilenden.

[1265] ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τε τυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
 wie aber wenn irgendein auch getroffen

[1266] πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
 auch verlassen habend und auch nicht

[1267] οὐδ' ἀγέλης ὅθεται, πρήσει δ' ὁδόν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 auch nicht aber bald un rastig,

[1268] ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων
 ein andermal aber stehend, und über breiten erhebend

[1269] ἦσιν μύκημα, κακῷ βεβλημένος οἴστρω·
 von üblem getroffen

[1270] ὥς ὅγε μαιμῶων ὅτ' ἐμὲν θαῶ γούνατ' ἔπαλλεν
 so der da rasend bald zwar schnelle

[1271] συνεχέως, ὅτ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο
 unaufhörlich, bald aber wieder ablassend

[1272] τῇλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 fern durchdringend mit großer

[1273] αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
 sogleich aber oberste

[1274] ἥῳ, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὥκα δὲ Τίφους
 des Morgens, aber rasch aber

[1275] ἐσβαί|νιν ὁρό|θουνεν, ἐ|παύρε|σθαί τ' ἀνέ|μοιο.
auch

[1276] οἱ δ' εἷ|σβαινον ἄ|φαρ λελι|ημένοι· ὕ|ψι δὲ νηὶ|δς
sie aber sofort verlangend· hoch aber

[1277] εὐνά|ις ἐρύ|σαντες ἀ|νεκρού|σαντο κά|λῳας.
gezogen habend

[1278] κυρτώ|θη δ' ἀνέ|μῳ λῖ|να μεσσό|θι, τῇ|λε δ' ἀπ' ἀκτῆ|ς
aber mittig, weit aber von

[1279] γηθό|συνοι φορέ|οντο πα|ραὶ Ποσι|δῆιον ἄ|κρην.
froh entlang Poseidonische

[1280] ἦ|μος δ' οὐρανό|θεν χαρο|πῇ ὑπο|λάμπεται ῥῶ|ς
als aber vom Himmel leuchtend

[1281] ἐκ περά|της ἀνι|οῦσα, δι|αγλαύ|σουσι δ' ἀ|ταρποί,
aus aufsteigend, aber

[1282] καὶ πεδί|α δροσό|εντα φα|εινῇ λάμπεται αἴ|γλη,
und tau feuchte mit heller

[1283] τῇ|μος τοὺς γ' ἐνό|ησαν ἀ|ιδρεί|ησι λι|πόντες.
dann jene ja verlassen habend.

[1284] ἐν δέ σφιν κρατε|ρὸν νεῖ|κος πέσεν, ἐν δὲ κο|λῳὸς
in aber ihnen starkes in aber

[1285] ἄσπετος, εἰ τὸν ἄ|ριστον ἀ|ποπρολι|πόντες ἔ|βησαν
unsagbar, wenn den besten vollständig zurückgelassen habend

[1286] σφωιτέ|ρων ἐτά|ρων. ὁ δ' ἀ|μηχανί|ησιν ἀ|τυχθεῖς
der eigenen der aber unglücklich getroffen worden

[1287] οὔτε τι τοῖον ἔ|πος μετε|φώνεεν, οὔτε τι τοῖον
weder etwas derartiges noch etwas derartiges

[1288] Αἰσονί|δης· ἀλλ' ἦστο βα|ρεῖη νειό|θεν ἄ|τῃ
aber schwer von unten her

[1289] θυμὸν ἔ|δων· Τελα|μῶνα δ' ἔ|λεν χόλος, ὥδὲ τ' ἔ|ειπεν·
essend· aber so ja

[1290] ἦσ' αὖ|τως εὐ|κηλος, ἐ|πεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦ|εν
so ruhig, da ja dir

[1291] Ἦρα κλῆα λι|πεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆ|τις ὄ|ρωρεν,
deiner aber außerhalb

[1292] ὅφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
damit das jenes über nicht dich

[1293] αἶ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
wenn wohl zurück kehrend heimwärts

[1294] ἀλλὰ τί μύθων ἥδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
aber was da auch fern

[1295] εἴμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτέναντο.
deiner, die den eben

[1296] ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
so, und in die beiden aber ihm

[1297] ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλοντο.
funkenhell rasenden wie

[1298] καὶ νύ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο
und nun wohl wieder zurück der Mysier auf

[1299] λαῖτμα βιησάμενοι ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
erzwingend habend und unablässiges

[1300] εἰ μὴ Θρηκίῳ δὺν υἷες Βορέαο
wenn nicht thrakischen zwei

[1301] Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσιν,
mit harten

[1302] σχέτλιοι· ἦ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἐπλετ' ὀπίσσω
erbarmungslose· ja doch ihnen verhasste später

[1303] χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρुकον.
von der ihn

[1304] ἄθλων γὰρ Πελῖαο δεδουπότος ἄψ ἀνιόντας
denn befohlen wordenen wieder hinauf gehenden

[1305] τήνῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
jenem in beid strömigen und

[1306] ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δὺν καθύπερθεν ἔτευξεν,
um sie, und zwei oben darüber

[1307] ὧν ἐτέρῃ, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
deren die eine, über mäßig

[1308] κίνυται ἤχηεντος ὑπὸ πνοιῇ βορέαο.
dröhnenden unter

[1309] καὶ τὰ μὲν ὥς ἢ μελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
und dies zwar so nach

[1310] τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλδὸς ἐξεφαάνθη,
diesen aber brausenden

[1311] Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
göttlichen viel kundiger

[1312] ὕψι δὲ λαχνῇ ἐν τε κάρη καὶ στήθε' αἶείρας
hoch aber zottiges auch und empor gehoben habend

[1313] νειόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
unten her aus kräftigen

[1314] νηίου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν·
des Schiffes und den Eilenden·

[1315] τίπτε παρὲκ μεγάλιοι Διὸς μενεαίνετε βουλῇν
'weshalb neben außerhalb großen

[1316] Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἥρα κληῖα;
dreisten

[1317] Ἄργεΐ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
in Argos ihm dem übermütigen

[1318] ἐκπλήσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους,
mühenden zwölf alle

[1319] νάειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
aber bei Unsterblichen am selben Tisch, wenn auch noch wenige

[1320] ἐξανύσῃ τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελῆσθω.
daher nicht irgendeine jenes

[1321] αὐτῶς δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
ebenso aber wieder an

[1322] πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα
den Mysiern sehr berühmte müde geworden habend

[1323] μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
in un begrenzten

[1324] αὐτὰρ ὕλαν φιλότῃτι θεῖα ποιήσατο νύμφῃ
aber

[1325] ὃν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
den so wie ja um dessen willen ab geirrt worden seiend

[1326] ἦ, καὶ κῦμ' ἀλί|αστον ἐ|φέσσατο νειόθι|δύψας·
so, und un überwindliche unten durstig geworden seiend·

[1327] ἀμφὶ δέ οἱ δί|νησι κυ|κώμενον ἄφρεεν|ὔδωρ|
um aber ihm auf gewühlt werdendes

[1328] πορφύρε|ον, κοί|λην δὲ δι|ἔξ ἀλὸς ἔκλυσε|νῆα·
purpurn, hohle aber hindurch

[1329] γήθη|σαν δ' ἦ|ρωες· ὁ δ' ἐ|σσυμέ|νως ἐβε|βήκει|
aber der aber eilends

[1330] Αἰακί|δης Τελα|μῶν ἐς ἱ|ήσονα, χεῖρα δὲ|χειρὶ|
zu aber

[1331] ἄκρην ἀμφιβα|λὼν προ|σπτύξατο, φῶνῃ|σέν τε·
äußerste umgeworfen habend und·

[1332] Ἀἰσονί|δῃ, μὴ μοί τι|χολώσεται, ἀφραδί|ησιν|
nicht mir irgendetwas

[1333] εἴ τί περ|ἄασά|μην· πέρι γάρ μ' ἄχος|εἶλεν ἐ|νισπεῖν|
wenn etwas ja wegen denn mich

[1334] μῦθον ὑπερφία|λόν τε καὶ ἄ|σχετον, ἀλλ' ἀνέ|μοισιν|
über mütiges und auch maß loses, aber

[1335] δώομεν ἀμπλακί|ην, ὡς καὶ πάρος|εὐμένε|οντες·'
wie auch früher wohl gesinnt seiend·'

[1336] τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος|υἱὸς ἐ|πιφραδέ|ως προσέ|ειπεν·
den aber wiederum verständig

[1337] ὦ πέπον, ἦ μάλα|δὴ με κα|κῷ ἐκυ|δάσσαο μύθῳ,
'ο ja sehr doch mich mit schlimmem

[1338] φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅ|πασιν ἐ|νηέος ἀνδρὸς ἀ|λείτην|
gesagt habend in diesen allen eines nutzlosen

[1339] ἔμμεναι· ἀλλ' οὐ|θὴν τοι ἀ|δευκέα μῆνιν ἀ|έξω,
aber nicht gewiss dir un freundlichen

[1340] πρίν περ ἀ|νιη|θείς· ἐπεὶ οὐ|περὶ πώεσι|μήλων,
ehe ja versöhnt worden seiend· da nicht um

[1341] οὐδὲ περὶ κτεά|τεσσι χα|λεψάμε|νος μενέ|ηνας,
auch nicht um erbittert seiend

[1342] ἀλλ' ἐτά|ρου περὶ φωτός· ἐ|ολπα δέ τοι σὲ καὶ|ἄλλῳ|
sondern um aber dir dich auch einem anderen

[1343] ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.
um mich, wenn solches jemals,

[1344] ἦ ῥα, καὶ ἄρθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἐδριόωντο.
so ja, und versöhnt worden seiend, wohin zuvor,

[1345] τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
die beiden aber der zwar bei den Mysiern

[1346] μέλλεν ἐπώνυμον ἄστρῳ πολιισάμενος ποταμοῖο
nach ihm benannt gegründet habend

[1347] Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθέης ἀέθλους
der aber

[1348] αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
wieder gehend seiend aber

[1349] Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μή οἱ
mysische nahe bei, wann auch immer nicht ihm

[1350] ἢ ζωοῦ εὖροιεν ὕλα μόρον, ἢ ἐθανόντος.
oder des Lebenden oder des Toten.

[1351] τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
dessen aber ausgewählt habend die Besten

[1352] υἱέας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
aus und

[1353] μήποτε μαστεύοντες ἀπολήξιν καμάτοιο.
keinesfalls je suchend seiend

[1354] τούνεκεν εἰσέτι νῦν περ ὕλαν ἐρέουσι Κίανοί,
des wegen noch jetzt jetzt eben

[1355] κοῦρον θειοδάμαντος, ἐυκτιμένης τε μέλονται
wohl gebauten und

[1356] Τρηχίνο· δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
eben denn ja an diesem selben Ort

[1357] οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
welche ihm von dort

[1358] Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
aber ganz täg'ig und ganzer

[1359] λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
heftig auf wehend seiend· doch auch nicht bis zu klein wenig

[1360] ἡοῦς | τελλομέ | νης, | οἱ | δὲ | χθονὸς | εἰσανέ | χουσαν |
auf gehend seiender, sie aber hinein tragende

[1361] ἀκτῆν | ἐκ κόλ | ποιο | μάλ' | εὐρεῖ | αν | ἐσι | δέσθαι |
aus sehr weit ausgedehnte

[1362] φρασσαμε | νοι, κώ | πησιν | ἅμ' | ἡελί | ω | ἐπέ | κελσαν. |
beraten habend, zugleich mit